

Mustafa Hakan imen

- Őirler -

Yayın Tarihi:

29.07.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ah Bu Şarkılar

Bugün gönlü eski bir şarkı vurdu.
Ruhumu hâtıralara savurdu.
Her sözü bir âteş, her nağme bir kor.
Kalbi hicrân sacında kavurdu.

Şarkılar; hayatın hikâyesidir.
Bazen ağlatır, bazen neşesidir.
Mâziye açılan gizli koridor,
Hayalin en halis usâresidir.

Her sazın, ses veren bir sızısı var.
Her figânda, bir firak sancısı var.
Bu şarkılarda bir şâdân bulmak zor.
Her nefeste bir zeval acısı var.

Bilmez sevdâyı, ehl-i dîl olmayan.
Bilmez hasreti, sararıp solmayan.
Gel bunları bir de şarkılara sor.
Bilmez ki gözü yaş ile dolmayan.

Bu meydanın dahi bir merdi vardır.
Mızraba can veren bir ferdi vardır.
Sakin hiçbir şarkıyı görme hor.
Madem ki söylenmiş, bir derdi vardır.

Gül niçin bülbüle hep ulaşılmaz?
Sine yaralı, dikenler aşılmaz.
Yunus, dinle andelibi, ne diyor:
Şarkılar sırdır, aşk anlaşılmaz.

20 Eylül 2016

- 1.Usâre: Öz, öz su
- 2.Şâdân: Sevinçli, mesrûr
- 3.Éhl-i dîl: Gönül ehli
- 4.Andelip: Bülbül

Mustafa Hakan Çimen

Ah Gönül!

Ah gönül! Kime döndün yüzünü,
Gördün ki fâni, bâki değilmiş.
Ne zaman alev alsa özünü,
Gördün ki hani, sâki değilmiş.

Kim çalsa, açtın hemen kapını,
Gördün ki gelen, nedim değilmiş.
Gün oldu, kırdı billur yapını,
Gördün ki hâlen, nâdim değilmiş.

Hemrâhım dedin, döktün sineni,
Gördün ki sîret, sâfi değilmiş.
Kaç mevsim saydın, belki seneni,
Gördün ki ibret, kâfi değilmiş.

Derd ilen, vardın derman aradın,
Gördün ki hâzık tabîb değilmiş.
Bir değil belki bini taradın,
Gördün ki yazık, habîb değilmiş.

Sus Yunus! Şekva etme aynadan,
Gördün ki kendin, gayrı değilmiş.
Geç artık dünya denen rüyadan,
Gördün ki derdin, ayrı değilmiş.

8 Ocak 2018

- 1.Nâdim: Pişman
- 2.Hemrâh: Yol arkadaşı
- 3.Sîret: Bir kimsenin içi, hâli, hareketi, ahlâkı.
- 4.Hâzık: İşini iyi bilen, uzman.
- 5.Sâki: Su dağıtan, su veren.
- 6.Nedim: Yardımcı

Mustafa Hakan Çimen

Akşam Erken İner Mapushaneye*

Akşam çöktü mü artık mapus damına,
Hicrân yarası, bir başka türlü kanar.
Demir kapı kapanır, ardı ardına,
Umut lambası, bir başka güne yanar.

Sorma, saatin hükmü geçmez zamana.
Dalga dalga bir hüznün vurur kıyıma.
Gözler dalar gri, beton bir ummana
Gönlüm mahzun, hasret düşer payıma.

Ruhum nasıl muhtaç, hâzık bir Lokman'a.
Zalam zalam üstüne, etraf zifiri.
Kalp merhem arar, el yetişmez dermana,
Hatıralar; garibin tek misafiri.

Bu vakt-i hicrânın üflediği mâna;
At gönülden ne varsa, dünyaya ait.
Ye'si bırak, sımsıkı sarıl imâna,
Fenâ; bekaya götüren bir vesait.

Yunus, her yer boyansa da katrana,
Hak dilerse, tekrar saçar ziyasını.
Devam eyle, şeb'î yeldada yazmana.
Mazlum neslin, yarım kalmış rüyasını.

16 Mart 2017

* Ahmet Arif'in Akşam Erken İner Mapushaneye şiirinin başlığıdır. Hapishane şairi Büyük Usta'ya selam.

- 1.Hâzık: Usta, ehil, yetenekli
- 2.Şeb'î yelda: En uzun gece

Mustafa Hakan Çimen

Allahım

Ꞑusurum, günahım çok,
Ayandır sana hâlim.
Huzurum, salâhım yok,
Beyândır buna kâlim.

Sinemde zehirden ok,
Bkld civân belim.
Ruhumda sihirden Çok,
Skld sazdan telim.

Yunusu yoluna sok.
Gelemez sana milim.
Yalana dolana tok,
Söylemez, "cânâ" dilim.

12 Haziran 2018

1. Kâl: Sz, konuşma
2. Ar: Ayıp, utanma
3. Ayan: Açık, belli
4. Salâh: İyi duruma gelme, dinin yasakladığı Őeylerden kaçınma
5. Civân: Genç, taze, diri
6. Cânâ: Tasavvufta Allah, sevgili

Mustafa Hakan imen

Anneme

Anne; İlâhi bir hediye Rahmetten.
Burcu burcu cennet kokan şefkatten.

Anne; o kadar ki sâf ve de mûbarek,
Sanki semâdan inen mûcessem melek.

Anne; cãnânıdır bûtün gönüllerin,
Gonca-yı rânâsıdır bûtün güllerin.

Anne yüreği; temizlerden de temiz.
Sedeyten sinesi, intizarla lebriz.

Anne ki bağrında ağır, dikenli yük.
Umman kadar geniş ve dağ kadar büyük.

Anne; dert değirmeni, ömür öğüten,
Bir filizi için, kendini çürüten.

Anne; yaz vakti dalına ayaz vuran.
Her sitemi nâz, her sözü niyâz olan.

Anne! Ağlama oğluna bin âh ile,
Neylersin takdir, dahi tedbir nâfile.

Anne! Bu zindan da bir rahm-ı mâderdir.
Demek tohum için, bu karanlık kaderdir.

Anne sûtü misali, çekilen acı.
Ve emdikçe büyüten, büyüten sancı.

Anne; devran varsın bugün böyle olsun.
Mevlam bilir hâlini, binler Yunusun.

14 Mayıs 2017 (Anneler Günü)

1. Gonca-yı rânâ:Yarısı sarı, yarısı kırmızı çok güzel goncası
2. Lebriz:Taşacak kadar dolu.
3. Rahm-ı mâder:Anne rahmi

Mustafa Hakan Çimen

Arz-ı Hâl

İlahi! Divâna, zâr-ı nâlâna geldim.
Dertliyem; dermâna, dâr-ı ferhâna geldim.

Gâfilem; gufrâna, kân-ı Rahmân'a geldim.
Sefîlem; hayrâna, cân-ı canâna geldim.

Fakîrem; ummâna, bahr-ı mercâna geldim.
Hakîrem, meydâna, kahr-ı Sultâna geldim.

Âcizem; imkâna, rah-ı handâna geldim.
Nâcizem; emâna, Şah-ı cihana geldim.

Püryânem; bârana, âb-ı revana geldim.
Giryânem; cinâna, bâb- rıdvâna geldim.

Mahkûmem; zindâna, kasr-ı hubâna geldim.
Mahrûmem; zamâna, asr-ı tufâna geldim.

Meyûsem; beyâna, naz-ı lisâna geldim.
Yunûsem; pinhâna, arz-ı peymâna geldim.

14 Mart 2018

- 1 Dâr-ı ferhân: Ferah, sevinçli yer
- 2 Handân: Gülen, mesrur
- 3 Kasr-ı hubân: İyiler güzeller kasrı
- 4 Pinhân: Gizli, saklı, hafi
- 5.Zâr-ı nâlan: İnilti, ağlama
- 6.Kân-ı Rahmân:Rahmet çeşmesi, Rahmet madeni
- 7.Rah-ı handân:Mutluların, sevinçlilerin yolu
- 8.Bahr-ı mercân:Mercan denizi
- 9.Püryan:Büryan olmuş, kebab olmuş, yanmış
- 10.Bâran:Yağmur
11. Âb-ı revan: Akan su
12. Giryân: Ağlayan
- 13.Cinan:Cennetler
- 14.Bâb- rıdvân:Cennetteki Rıdvan kapısı
- 15.Arz-ı peymân:Yemin etme, yemin sunma

Mustafa Hakan Çimen

Atlar

Hani güzel bir at görme'yim,
Gönlüm şaha kalkar, duramam.
Hele dolu dizgin sürme'yim.
Daha başka hayal kuramam.

Çatlasa bile koşar hâlâ,
Gider rahvan, tırıs, dört nala,
Rüzgar vursa yeleden şala,
Uçmak için kanat aramam.

Hepsi sâdık, vefa timsâli.
Kırat; sanki gelin misâli.
Yağız, doru, ala her hâli,
Hangi makbul diye soramam.

Nice saza, söze yazılmış,
Dahi resme, taş kazılmış,
Yeni bilmez, eski nasılmış,
Şimdi için, hatır kıramam.

Yunus, gittin dağa, yaylağa,
Peşi sıra taya, kısrağa,
Hasret kattın, dolu bardağa,
Sevda işte, dizgin vuramam.

12 Kasım 2017

Mustafa Hakan Çimen

Bahara Sitem

Bahar! Hani uyanmıştın sen, soğuk uykundan?
Meltem beklerken, bu kar nedir, umut ufkundan?

Tomurcuk üstünde şebnem yerine, hep buz var.
Gönüller yaralı, merhem yerine, hep tuz var.

Muhacir kuşların; hepsi bîkes, boynu bükük.
Dîlhûn gözleri, pür mahzun, ağlamaktan çökük.

Heyhat! Ne hazin manzara; yaralı bülbüller,
Boyun bükmüş, sararmış nergisler, sümbüller.

Cemreler düşmüştü; cehle, küfre ve devrâna.
Gülden rayihalar yayılmıştı, her bir yana.

Her fidanı, gözyaşıyla dikmişti bahçevan.
Bugün yeşil, çiçek ne varsa, biçti bir Mervan.

Evet senin habercin; sâdık, emin ve gökçek.
Bir asır beklenen müjdeydin ki bu gerçek.

Böyle kaç yaz, kaç hazân geçmiş, çark-ı felekten.
Çileyle pişmeyen bir tohum, geçmez elekten.

Yunus! Bahar budama vaktidir, bilir erbâbı.
Görürsün daha da gür çıkar, bu donmuş türâbı.

Nisan 2014

- 1.Bikes:Kimsesiz
- 2.Dilhun:Yüreği kanayan, yaralı
- 3.Erbab:Uzman, ehil
- 4.Çark-ı Felek:Kader, feleğin çemberi
5. Türâb:Toprak, tabiat
- 6.Mervan:Zalimliği ile bilinen Emevi Halifesi I.Mervan

Mustafa Hakan Çimen

Baklava

Yemek değil tatlıdır.
Onun yeri farklıdır.
Garplı değil şarklıdır.
Hakkı daim saklıdır..

20 Kasım 2014

Mustafa Hakan imen

Bakma Ondan Başka Yere

Bakma ondan başka yere.
Dilemezse, kim ne vere,
Hak'tan iste binler kere,
Veren odur, alan odur.

Eşya; perde, sıyr ve at.
Ne zerre var ne seyyarat,
Vahdet sırrı, tüm kâinat.
Bâtın odur, ayân odur.

Gölge olamaz payanda.
Mâzi, âti; hep bir ânda,
Vücûd, adem; gör yan yanda.
Hâlık odur, sübhân odur.

Bilir âşık, ârif, melek.
Murâd yoksa, dönmez bilek.
İlmek ilmek dokur felek.
Âlim odur, bürhân odur.

Semt-i cefâ; uğrar her kul.
Râzı ol, kederden kurtul.
Rıdvâna giden bir yol bul.
Lokmân odur, dermân odur.

Der ki bekâ, belâ olur.
Onsuz kemâl, hebâ olur.
Yunus, ömür hevâ olur.
Mevlâm odur, Yezdan odur.

Mart 2016

"Evet, Onun marifeti olmazsa, insanın ahbabı ve mal ve mülkü insana a'dâ ve düşman olurlar. Beka belâ olur. Kemâl hebâ olur. Ömür hevâ olur. Hayat azap olur. Akıl ikab olur. Âmâl, alâma inkılâp eder."Mesnevi-i Nuriye, Bediüzzaman Said Nursî

Mustafa Hakan Çimen

Ben Geldim

Efendim!
Ben geldim!
Kapına geldim!

Bir müflisin acısı var yüzümde.
Günah çukuruna battı bedenim.
Sadakati hançerledim özümde.
Vefayı bırakıp giden de benim.

Efendim!
Ben geldim!
Kapına geldim!

Bir tatlı zehrin şerbetinden içtim.
Artık mefkûrem yok rüyalarımda.
Vah! Nice nazenin çiçekler biçtim.
Kaç tomurcuk ezdim ben, her adımda.

Efendim!
Ben geldim!
Kapına geldim!

Kızgın mil çektim gözüme, elimle.
Kuyuya atan benim, vicdanımı.
Kaç kardeşimi yedim, şu dilimle.
Kendim ördüm, günahıtan zindanımı.

Efendim!
Ben geldim!
Kapına geldim!

Yunusum! İşte hâl-i pür melâlim.
Eşiğe başımı koymaya geldim.
Ne olur kovma, kalmadı mecâlim.
İrfân kapısında doymaya geldim.

7 Ekim 2012

Mustafa Hakan Çimen

Bende Değildir

Bana derdin söyleme,
Dermân bende değildir.
Benden hüküm bekleme,
Fermân bende değildir.

Hak'tan gayrı dilenme,
Âmân bende değildir.
Vakte sakın güvenme.
Zaman bende değildir.

Sürüye kurt getirme,
Çoban bende değildir.
Bostânda ot bitirme,
Bağbân bende değildir.

Çölde yağmur arama,
Bârân bende değildir.
Basma tuzu yarama,
Lokman bende değildir.

Her çiçek güzel kokmaz,
Edhân bende değildir.
Her çıyan âyân sokmaz,
Devân bende değildir.

Kusuru unut, görme.
Erkân bende değildir.
Her sözden niyet örme.
İrfan bende değildir.

Yunus şer pençesinde,
Meydan bende değildir.
Sanma dost bahçesinde,
Reyhan bende değildir.

Aralık 2015

1 Edhân: Sürülecek güzel kokulu yağlar.

Mustafa Hakan Çimen

Benim Hikâyem Bursa'da Başlar

Benim hikayem Bursa'da başlar.
Kaderin dizdiği gizli taşlar.
Âti yolunu çizen nakkaşlar.
Bir rüya için dökülen yaşlar.
Benim hikayem Bursa'da başlar.

Ulu Cami; sihirli şadırvan,
Sanki tarihtir oluktan akan.
Ezanla durur zaman ve mekan.
Kuşlar ve çınar; kadim yoldaşlar.
Benim hikayem Bursa'da başlar.

Emir Sultan; bir manevi kalkan.
Çini, su ve mermer; cennet kokan.
Ve Yeşil Türbede sessizce yatan,
Ecdâda edebten adım yavaşlar.
Benim hikayem Bursa'da başlar.

Bir kenz-i mahfî Hüdâvendigâr.
Şehit Sultan Murat'tan yâdigâr.
Kaçıp kaçıp sığındığım nigâr.
Bahçede güller bana sırdaşlar.
Benim hikayem Bursa'da başlar.

Nilüfer; firûze bir gerdanlık.
Ovada manaya akan aydınlık.
Gâye-i hayal, altın fidanlık.
Fetih kokulu ipek kumaşlar.
Benim hikayem Bursa'da başlar.

Uludağ; bir rampaydı semâya.
Kitaplar; Nur'dan, kudsî bir maya.
Tabiat döner harf-i mânâya,
Melek misali o arkadaşlar.
Benim hikayem Bursa'da başlar.

Murâdiye! Unutur muyum seni.
Mahsun gönlümün, mahûr deseni.
Tek sen bilirdin, akla eseni.
İçimde fırtına ve savaşlar.
Benim hikayem Bursa'da başlar.

Uyandım bir rüyasız uykudan.
Çıktım karanlık, derin kuyudan.
Bir yudum içtim, tılsımlı sudan.
Rencîde oldu, cümle huffaşlar.
Yunus hikâyem Bursa'da başlar.

Nisan 2014

Mustafa Hakan imen

Benim Köprülerim

Köprüler vardır ki duyan çağrımı,
Köprüler vardır ki soran ağrımı.
Köprüler vardır ki yakan bağrımı.
Derdimi kağıda yazdıran köprü.

Dicle ağlar, on gözünden köprünün,
Sebebidir, kaç tazenin ömrünün.
Sızısıdır, Kırklar Dağı böğrünün,
Ziyaret ziyaret bir suzân köprü.

Pek bilinmez, bu Haburman Köprüsü,
Çermik denen memleketin, tek süsü.
Komşusudur, bütün şehrin ölüsü.
Mezardan mezara bir figân köprü.

Hele de Hasankeyf, kalmamış ferî,
Dilhûn eder beni, harâb halleri.
Medeniye karşı, cehlin zaferi.
Mevsimden mevsime yıkılan köprü.

Taşköprü, ne kadar sessiz ve durgun.
Sırtından kaç hikâye geçmiş, yorgun.
Sadık bir âşık gibi suya vurgun.
Asırdan asıra uzanan köprü.

Hani gurbet elde, "Gazi Mostar" var.
Bir köprüye "hilal" bu kadar uyar.
Nasıl vermiş ecdâd sanata ayar.
Vatandan vatana bir hicran köprü.

"Drama Köprüsü dardır geçilmez."
"Soğuktur suları bir tas içilmez."
Bre Hasan, mezarın bile seçilmez.
Türküden türküye dağlayan köprü.

Drina Köprüsü hatırası "Paşa"nın.
Şahididir asırlarca Balkan'ın.
Şilinmez izi, üstüne akan kanın.
Sayfadan sayfaya bir roman köprü.

Yunus, nasıl unutursun Sırat'ı.
Geçmek için ister isen ruhsatı;
Nefsine bîn, kaçırma sen fırsatı.
İnceden inceye bir yaman köprü.

Nisan 2016

1 Dilhûn: Yüreği kanlı, içi kan ağlayan
2.Nâdân: cahil, haddini bilmez

Mustafa Hakan Çimen

Bir Aşık Beri Gelsin

Bana yokta var olan,
Hak katında yâr olan,
Yana yana nâr olan,
Bir âşık beri gelsin.

Her gönüle nûr olan,
Dert seline sur olan,
Yalan dolan dûr olan,
Bir âşık beri gelsin.

Âsumanda per olan,
Kervanlara ser olan,
İnci, mercan, zer olan,
Bir âşık beri gelsin.

İlim, irfan pür olan,
Sesi, sözü gür olan,
Zindanlarda hür olan,
Bir âşık beri gelsin.

Âsitanda pîr olan,
Beyâbânda şir olan,
İçi, dışı bir olan,
Bir âşık beri gelsin.

Kara postta kır olan,
Hızır misal pır olan,
Yunusa da sır olan,
Bir âşık beri gelsin.

4 Nisan 2017

- 1.Âsitân: eşik
- 2.Beyâbân: Çöl
- 3.Pır olmak: Kuş gibi anda kaybolmak
- 4.Zer: Altın

Mustafa Hakan Çimen

Bir Bilmecem Var

Hele bakın bu anıran hâre,
Hiç yorulmaz, odun taşır hâre.
Biz gülüz ve o da daldâ hare.
İsmi de söylenir, bilâhare.

24 Aralık 2016

- 1.Hâr : Eşek, ateş, diken
- 2.Bilâhare: daha sonra

Mustafa Hakan Çimen

Bir Dosta Cevap

Bilmez misin bâd-ı hazân gibi niçin eser Yunus?
Zahirde değil ihfadadır; Bağdat, Suriye, Tunus.

Emvâc-ı zulmün içinde garkolan diyor ki imdât!
Bahra naz'r, kûşe-i cennette nasıl duyacak
Vedat!

Haziran 2016

Mustafa Hakan Çimen

Bir Dosta Sitem

Bir defter daha kapandı, gönül hânemden.
Hâtıralar bile silindi, hayâl sahnemden.
Bir zamanlar, havadan dahi kapılan nemden,
Şimdi sitem yağmurundan dost ıslanmaz oldu.

Kime meyletmişsem ki hep aldım aynı dersi;
Hâkkın murâdı değilse, inan hep çıkar tersi.
Madem kader giydirmiş, bir hırka-i Üveysî,
Bir kuru selam bizi ey dost avutmaz oldu.

Kelebek kanadımda, kurşundan ağır yüküm.
Dikenle kaplı yolum, düğümler büküm büküm.
Böyle garip, bîkes beklerken semâdan hüküm.
Acep hâli nedir diye, hiç dost aramaz oldu.

Yunus sen yine kendine rağmen, yerinde dur.
Muhabbet; mecazdan hakikata giden yoldur.
Pîrân der ki "Aslı ne ise o eder sudûr."
"Hatır kıran, kırılır", bu dost anlamaz oldu.

Aralık 2015

Üveysîilk: Bir kimsenin zâhiren görmediği kişi ya da kişilerden mânevî eğitim alması ve bu yolla meydana gelen tarikat anlamında tasavvuf terimi.

Mustafa Hakan Çimen

Bir Dua

Heyhat! Gadre gark oldu sefinemiz,
Mezarımız umman olmasın Ya Rab!
Harami talan eder definemiz,
Cevâhirin saman olmasın Ya Rab!

Zalimin kılıcı gayz ile bilenir.
Katlimize ferman olmasın Ya Rab!
Mazlumlara kapında gufran dilenir.
Hükmün bize yaman olmasın Ya Rab!

Feryatlar yükselir arş-ı âlâya
Bu mağduran duman olmasın Ya Rab!
Sâdikan gülermiş kahr u belaya
Şu âşikan pişman olmasın Ya Rab!

Masum gönüle bin dert salana.
Rahmetin derman olmasın Ya Rab!
Ahiretin verip dünya alana.
Tadacağı zaman olmasın Ya Rab!

Yunus'un arz-ı hâlidir zindandan.
Rızan gayrı liman olmasın Ya Rab!
Hasta kalbi dūr edecek isyandan,
Senden başka Lokman olmasın Ya Rab!

23 Eylül 2016

Mustafa Hakan Çimen

Bir İstanbul Sabahı

Ah İstanbul! Ankara sevdirdi seni.
Âşıklar kervanına kativer beni.
O ruhsuz, gri kentin bıkmışken adından.
Bu bahar vakti gördüm, gülşen çehreni.

Dönsen de âcuze-i şemtaya eğer,
Turkuaz gerdanın, bin dilbere değer.
Pervânen olan bir martı kanadından,
Erguvan saçların görmemişim meğer.

Eyüp'te huzur içtiğim ilk sabahım.
Sensiz geçen ömür; kendi günahım.
Gönül vazgeçmez artık şirin tadından,
Şimdi sığındığım tek mahfî dergâhım.

İki vefadar; selvi ve seng-i mezar,
Güvercinler, şadırvan, cami ve çınar.
Tarihin kalbinden, bu ecdâd yâdından,
Bu kurşun kubbelere melekler konar.

Süleyman'a dahi yâr olmayan şehir.
Kaç Yunusu boğmuş, bu denizden nehir.
Hani nam u nişan, ne kaldı ardından
Saraylar, köşkler; altın tepside zehir.

Nisan 2015

Mustafa Hakan Çimen

Bir Sis Manzarası

Bir otel odası; yalnız ve yaban.
Yağmurlu camlardan baktığım zaman;
Kurşunî şu sema yere mi inmiş,
Yoksa gökte mi bu dumanlı orman?

Yeşili solmuş; hayal meyal ağaç.
Kaybolmuş dallarında, yapraktan tâç.
Şakıyan kuşlar hâmuş, hepsi sinmiş,
Tabiat, güneşe ne kadar muhtaç.

Bu manzara, sanki gönlümün resmi.
Biter mi dünyamdaki gam mevsimi?
Dağlar bile sisten kefen giyinmiş.
Ruhumu delen bu kaçınıcı mermi.

Hikâyeler ateş, alevli soğuk.
İnilti var her yerde, boşuk boşuk.
Elhâk, hasta kalpten akan irinmiş;
Hırs, haset, hubb-u câh, taleb-i kavuk.

Vakit kış; esse de buz gibi rûzgar,
Yunus, toprak ne tohumlar saklar.
Umut, dua kanatlı ata binmiş,
Tasa yok der, uzakta değil bahar.

Şubat 2016

Mustafa Hakan Çimen

Bir Sitem

Yâ hayat! Bu muydu sen'len kavlimiz?
Kim derdi ki böyle olacak hâlimiz.
Kaç odun var şu ateşte dahlimiz?
Yaktın hasadımı, sana ne diyem!

Bir kuş idim, uçar iken yüksekte,
Vurdun beni, düşüp kaldım tümsekte,
Sesim gitmez, hazin hazin ötsek de
Kırdın kanadımı, sana ne diyem!

Öbek öbek meyva tuttum dalımı,
Yağma ettin bostanımı, malımı,
Çiçek çiçek toplar iken balımı,
Yıktın kovanımı sana ne diyem!

Kınar oldu,cümle kavim kardaşım.
Bildim elbet, avcı imiş yoldaşım.
Derdim bilir, Kadir Mevlam sırdaşım.
Çaldın muradımı, sana ne diyem.

Sanma Yunus hâlin eder şikâyet.
"Yakup olun" demez mi ki bir ayet.
Şekva değil, istidayı inayet.
Yırttın kâğıdımı, sana ne diyem.

3 Şubat 2017

Mustafa Hakan Çimen

Bir Voleybol Sahası

Esaretin ilk günü, hürriyetin sonuncu.
Demir dev bir kafesteyim, zeminse turuncu.

Seyircisiz bir sahne, üstümde projektörler,
Garaz mahsülü bir tuzak ve malum aktörler.

Bir cinnet müstatili; ortası mavi renkli.
Turuncu tişörtlerle ne kadar da ahenkli.

Bu sahada yürünür, saatin ters yönüne,
Emir var: Konuşmak yasak!Haydi bak önüne!

Açlıktan nefes kokmuş, korkuludur tüm gözler,
Ruhu kanatır durur, duyulan bütün sözler.

Ne yastık var ne yorgan, tahtadan sert bir zemin.
Uyku yok, sanki zaman durmaya etmiş yemin

Namazda dahi çıkmaz, bileklerde kelepçe,
İşte Arşa giden en makbul bir dilekçe.

Dudaklar kıpır kıpır, duadan kelebekler.
Rengarenk bir âtinin önünde durup bekler.

Herşeye rağmen, yine iman meltemi eser.
Korkudan ayazları bir duvar olur keser.

Yunus sakın unutma, unutturma bu yeri.
Kadere iman et, çekip gider bu zemheri.

Ağustos 2016

Mustafa Hakan Çimen

Bu Da Geçer Yâ Hû

Üzmesin seni bu nâdan gürûhu,
Neler geçmedi, "Bu da geçer Yâ Hû"
Yalanla ölmez, hakikatin ruhu,
Kimler gitmedi, "Bu da gider Yâ Hû"

"Hüda bes, bâkî heves" demiş pîrân.
Varsın elinden geleni yapsın Tiran.
Ger nârda yanmayan, olamaz nurân,
Kor ateş gibi "Bu da söner Yâ Hû"

Gönül giryan, dilde Meryem sükutu,
Yangın heryan, gökte bela bulutu,
İşte zindan, belki Yunus'un hutu,
Her gece gibi "Bu da biter Yâ Hû"

15 Temmuz 2017

Mustafa Hakan Çimen

Bu Kaçınıcı

Bu kaçınıcı böyle, buruk geçen Ramazan,
Bu kaçınıcı böyle gül mevsiminde hazân.
Yıllar oldu, zulüm bitmez, saatler durgun,
Bu kaçınıcı böyle, sevinç vermeyen ezân.

Sofralar eksik ve gözler yollara bakar,
Ateşten bir çorba ki her lokmada yakar.
Dilde düğüm düğüm dua, ümitler yorgun,
Bu kaçınıcı böyle, zaman tersine akar.

İmsak vakti gelmez mi bu şeb-i yeldâya ?
Bir ses veren olmaz mı bu mazlum nidâya?
Yunus, saymadım artık bu kaçınıcı vurgun,
Bu kaçınıcı böyle, imdâd Arş-i Hüdaya

12 Mayıs 2021

Mustafa Hakan Çimen

Bu Yer

Gurbet-i hubâna, kurb-u âfitâptır bu yer.
Her bende-i cânâna, kutb-u hitâptır bu yer.

Âteş-i firâka, merhem-i vuslattır bu yer.
Susamış âşika , çeşme-i hayattır bu yer.

Meydân-ı nağâmat, gevher-i nâtıktır bu yer.
Beyân-ı belâgat, cevher-i sâdıktır bu yer.

Mimâr-ı istikbâl, hayale kağıttır bu yer.
Mahzun-u bîmisal, hilâle ağıttır bu yer.

Hezâr-ı nâlende, gülzârı anlatır bu yer.
Esir-i pâbende, dîldârı kanatır bu yer.

Maraz-ı dünyaya kenz-i ilaçtır bu yer.
Namzet-i ukbâya, genc-i minhâçtır bu yer.

Yunus-i giryâna, serdar-ı dergâhtır bu yer.
Her ferd-i ihvâna, rehber-i hemrâhtır bu yer.

8 Ekim 2012

- 1.Kurb-u âfitâp:Güneşe yakınlık
- 2.Bende-i cânân.Sevgilinin köleleri,
- 3.Kutb-u hitâp:Hitabetin en yüksek manada yapan
- 4.Âteş-i firâk:Ayrılık ateşi
- 5.Merhem-i vuslat:Kavuşma merhemi, ilacı
- 6.Âşık-ı irfân.İlim, irfan aşığı
- 7.Meydân-ı nağâmat:Güzel seslerin meydanı
- 8.Gevher-i nâtik:Güzel sözlerin incisi
- 9.Beyân-ı belâgat:Düşünce ve duygunun en açık ve akıcı şekilde ifade edilmesi
- 10.Cevher-i sâdik:Sadakat ehlinin cevheri, madeni
- 11.Mimâr-ı istikbâl:Geleceğin mimarı
- 12.Mahzun-u bîmisal:Benzeri olmayacak kadar üzgün,
- 13 Hezâr-ı nâlende:İnleyen binler
- 14.Gülzâr:Gül bahçesi
- 15.Esir-i pâbend:Ayaklarında pranga, ip olan esir, kalebend.
- 16.Dîldâr:Sevgili
- 17.Namzet-i ukbâ:Ahiret, beka, cennet adayı
- 18.Genc-i minhâç:Hazinelere götüren yol
- 19.Giryan:Ağlayan
- 20.Serdar-ı dergâh:Dergahların başı, en önde geleni
- 21.Ferd-i ihvân :Kardeşkerden her biri
- 22.Rehber-i hemrâh:Aynı yolda olanların rehberi

Mustafa Hakan Çimen

Bugün Dilekçe Yazdım

Bugün dilekçe yazdım.
İki Ağır'a yazdım.
Epey gerekçe yazdım.
Köre, sağıra yazdım.

Merâm, maksûde yazdım.
Derdim yalvara yazdım.
Boşa, beyhûde yazdım.
Taşa, duvara yazdım.

Kanun, kitâbı yazdım.
Hukuk, hakikat yazdım.
Hâlim harâbı yazdım.
Hakkı iki kat yazdım.

Usul, esas var yazdım.
Emsal karar var yazdım.
Men-i kıyas var yazdım
Ziyan, zarar var yazdım.

Mağrur ağyâre yazdım.
Mağdur zindandan yazdım,
Mahsûr biçare yazdım.
Mecbur Sincan'dan yazdım.

Talep tahliye yazdım.
Nice hususu yazdım.
Şart-ı âdiye yazdım.
İsim, Yunusu yazdım.

Ağustos 2017

Mustafa Hakan Çimen

Bugün Dünü Andım

Bugün, dünü andım,
Bahar, hazân olmuş.
Mahşer günü sandım,
Yerle yeksân olmuş.

Dostu satmış nâdan.
Gönül, kanar olmuş.
Derde batmış merdân,
Meydan, pazar olmuş.

Yollar; kar, buz, ıssız,
Kervan, nâçar olmuş.
Mahir, yavuz hırsız,
Yalan saçar olmuş.

Mektep; mehcûr, metrûk,
Hanlar, harâb olmuş.
Hûbân; mahkûr, buruk,
Bahçe, turâb olmuş.

Toprak; kurak, çorak,
Diken biter olmuş.
Testi; kırık, çatlak,
Sular, heder olmuş.

Mey'us olma amân.
Yunus, hasat olmuş.
Kimdir, dane saman,
Bilmek fırsat olmuş.

13 Eylül 2017

- 1.Nadan:Cahil
- 2.Merdan:Mert olanlar
- 3.Naçar:Çaresiz
- 4.Meħcur:Ayrı düşmüş,uzakta kalmış
- 5.Metruk:Terk edilmiş
- 6.Huban:Güzeller
- 7.Mahkur:Yenilgiye uğramış, harab olmuş
- 8.Turab:Toprak altında kalan
- 9.Mey'us:Ümitsiz

Mustafa Hakan Çimen

Bulur Onu Arayan

Kendini Hakka adayan,
Gönlü dostu bağlayan,
Dermanın, dert içredir,
Bulur onu arayan.

Bela, bir imtihandır,
Yolda, mecburi handır,
Rıza, kalbe ibredir,
Mükâfat dü cihandır.

Acziyette kuvvetin,
Fakriyette servetin,
Nimet, daim şükredir,
Kurbiyette şekvetin.

Bilir isen cehlını,
Bekler isen mehlını,
Dünya birleşse nedir,
Sultan korur ehlini.

Yunus hikmeti seyret.
İbret içinde hayret.
Her iş kader üzredir,
Rabbim akıbet hayret.

16 Eylül 2016

- 1.Dü cihan:İki cihan, dünya ve ahret
- 2.Kurbiyet:Yakınlık
- 3.Şevket:Görkem, büyüklük
- 4.Mehil:Süre

Mustafa Hakan Çimen

Buruk Bir Miraç Gecesi

Ey Efendimiz ve Ey Sultan-ı Azîz!
Ey Sahibimiz! Gücsüz ve çaresiziz.
Ey Velimiz! Önünde kırılan diziz.
Bu gece Yâr, bizi bırakma kimsesiz.

Büyür de büyür, bağrımızda derdimiz.
Kimi mahkûm, kimi muhacir ferdimiz.
Yalnız sensin, yalnız sensin ümidimiz.
Bu gece Yâr, bizi bırakma kimsesiz.

Kan ağlar, mazlum kadınımız, erimiz.
Arzda daraldıkça daraldı yerimiz.
Tükendi, canlarda kalmadı ferimiz.
Bu gece Yâr, bizi bırakma kimsesiz.

Miraç'da Kâbe boş, karanlık gecemiz.*
Ne zaman kalkar, bu siyah ferâcemiz.
Yunus misal, medet bekler de nicemiz
Bu gece Yâr, bizi bırakma kimsesiz.

22 Mart 2020

* Corona salgınında bomboş kalan Kâ'be-i Mükerrreme'nin hazin haline işarettir.

Mustafa Hakan Çimen

Canân Yoksa Cân Neye Yarar

Yağmur var ve mevsim sonbahar;
Semâ hüzün yağar, kalb kanar.
Dinle ey dîl ne söyler rüzgar
Gönül yâr arar, yâran arar,
Canân yoksa cân neye yarar.

Dalda yalnız kalmış bir yaprak,
Bana benzer, dostlardan irak.
Gözler sanki şu ıslak toprak.
Gönül yâr arar, yâran arar,
Canân yoksa cân neye yarar.

Ne bahçe ne gül ne de sümbül,
Kalan tek şey, figân-ı bülbül,
Sen miydin o handân, o behlül?
Gönül yâr arar, yâran arar,
Canân yoksa cân neye yarar.

Yunus, eyyam-ı hazân der ki;
Bu kubbede kim kalmış bâki.
Hasret şarabın ver ey sâki!
Gönül yâr arar, yâran arar,
Canân yoksa cân neye yarar.

25 Şubat 2021

- 1.Dîl:Gönül
- 2.Figân-ı bülbül:Bülbülün acılı feryadı
- 3.Eyyam-ı hazan:Sonbahar günleri
- 4.Behlül:Güler yüzlü

Mustafa Hakan Çimen

Çocukluğumun Bahçesi

Evdeyim, evimdeyim; çocukluğumun evi.
Şimdi yaşlı bir ihtiyar, sessiz ve münzevi.

Bedenim bahçededir, lâkin ben mâzideyim.
Hatıralarla hemhâl, mahzun bir gezideyim.

Boy veren ağaçlar da yaşlanmış benim gibi.
İşte metruk "Süleyman Tahtım"; ceviz dibi.

Daldan kolay alırdım meyveyi; sarı, al, mor,
Oysa hayattan koparmak, ne kadar da zor.

Babamla dikmiştik, kanlı bir sonbahar günü,
Halam, kanla yıkadı, o vakit ölüsünü.

Bir kış sabahı baktım, kazanda su kaynıyor.
Dedem, armudun dibinde son kez yıkanıyor.

Sonra ninemin tek tesellisi ben olmuştum.
Yatağında, masmavi masallarla dolmuştum.

Onun o güçlü kanatları, üstümde iken,
Çocuk yüreğimi, kanatmadı hiçbir diken.

Yer çimen, gök yaprak; bahçe yazın çok gözdeydi.
Semaverde muhabbet kaynar, demlik közdeydi.

Ben çay sohbetlerinde büyüdüm; bardak bardak.
Gönle zümrüt üzümler sundu, bu tahta çardak.

Siyah önlük, beyaz yaka ve defterle kâlem,
Sınıfım, sıram oldu, bu yemyeşil âlem.

Elimde, anamın kaymak sürdüğü ekmeğim,
Yazın deniz dönüşü, en lezzetli yemeğim.

Ömürden yıllar, nasıl sessizce gelip geçmiş.
Yavrular kuş misali, her biri, bir yol seçmiş.

Bu mekân hepimizin düğününe şahittir.
Bizler dağılsak bile, o yerinde sabittir.

Hayat değirmeni ya, herkes bir bedel öder.
Kimi un, kimi kepek, kimi yöreye gider.

Artık güneş bu handa da gruba meyletmekte.
Bir kuşak mirasını, gelene devretmekte.

Allahım, ne annem ne babam ne de kardaşım,
Benden önce çağırma, hiçbir yakın yoldaşım.

Yine aynı armudun altında uzanayım,
Ve bir bahar sabahı, öteyi kazanayım.

O devirde benim ismimdi "Hacı Yunus"
Çocukluğum; zihnimdeki en büyük kâmus.

Temmuz 2016

Mustafa Hakan Çimen

Çocukluğumun Kışı

Mapus damına ilk kar düştü düşeli,
Çocukluğuma gitti, hayalin yeli.
Şesler var geçmişten; şen, şakrak, neşeli.
Her tarafta, coşkun bir mutluluk seli.

Maziye bakınca bu soğuk sahneden.
Buzdan gönlüm bile erir, tâ derinden.
Hayat yolunun en temiz, en güzeli,
Sımsıcak hatıradır, onca seneden.

Bilmezdim o vakitler kederi, derdi.
Sema, hep masmavi tebessüm ederdi.
Kışlarda tabiat mücevher bezeli,
Ağaçlar, kristal bir gelinlik giyerdi.

Donmuş parmak ve ayağın tek çaresi,
Annemin sihirli, sımsıcak nefesi.
Üst baş ıslandı mı, tez eve gitmeli,
İşte çağırır zaten, şefkatli sesi.

Gece cayır cayırdı, yaşlı sobamız.
Kaynar üstünde, çayımız ve çorbamız.
Ejderhalar, periler, Mirza Ali,
Binbir masal dolardı, hayal torbamız.

Maltaya inen, beyaz uçan halıyla,
Dolaştım o zamanı, nice anıyla.
Yıllar nasıl geçti, rüya mı demeli,
Bir Yunus'tu uçan, tahta kızağıyla.

23 Aralık 2016

Malta: hapishane jargonunda gezinti alanı
Mirza Ali.Ninememin hikayelerindeki kahraman.

Mustafa Hakan Çimen

Değişir

Sanma ki bitmez çekilen çile,
Gece değişir, gündüz değişir.
Sabit görünen dağlarda bile,
Yüksek değişir, alçak değişir,

Kader hükmünü verdi mi artık,
Nâlan değişir, handan değişir.
Vakit kemale erdi mi artık,
Devran değişir, seyran değişir.

Kalın perdeyi çekersen gözden,
Yazan değişir, bozan değişir.
Her belayı ger bilirsen özden,
Bahar değişir, hazan değişir.

Felek yeniden dizer her taşı,
Üstten değişir, alttan değişir.
Zaman tırpanı biçer her başı,
Bostan değişir, bağban değişir.

Adalet bir yurdu sarsa eğer,
Kurdu değişir, kuzu değişir.
Ekmek bölünüp yense meğer,
Tadı değişir tuzu değişir.

Yunus, çıkma gönül bahçesinden,
Hamı değişir, hası değişir.
Umut kesme Rahmet Çeşmesinden,
Kulpu değişir, tası değişir.

Şubat 2012

Mustafa Hakan Çimen

Diyarbakır

Diyarbakır; kara taşlar, kara tâlih,
Makâm-ı enbiya, sahâbi ve sâlih.
Dicle; ölüm akar, ecel kadar yakın.
Hep dert inler, bu şehrin göğsünde târih.

Yaşlı Sur; hâlâ özler Selahaddin'i.
Bilir ki elbet, o ruh kurtarır dini.
Ve Ulu Cami, kadim mabedi Hakkın.
Tapudur, bekler Belde-i Âmed'ini.

Yemyeşil Hevsel, bir cennet alameti.
On Gözlü Köprü ki bekler kıyameti.
Gönülsüz bir derviş misâlidir, "aşk"ın.
Suya sessiz söyler, sırlı kerameti.

Karacadağ; beli kambur bir ihtiyar.
Tohumun toprağa ilk düştüğü diyâr.
Mazisini anlatır, âtiye Şark'ın.
O bakır tebessümü, eder bahtiyar.

Türküler söylenir her bir küçesinde,
Dört kapı birden açılır bahçesinde,
Giryân analar; gözler hüznle taşkın,
Ciğer-sûz nice hatıra pençesinde.

Ey Diyar-ı Fahr; ipeğin, gülün yurdu.
Seni bâd-ı belâ mı böyle kavurdu?
Felek, ne zaman döner tersine çarkın?
Birlikte gezer mi ki kuzusu, kurdu?

Kaç renk var bu âlemde bilmezdim, kördüm
Kalp kozamda Arzumu burada ördüm.
Yunus, can veren bu yeri unutma sakın.
Deme bir hayal olmuş, bir rüya gördüm.

Haziran 2015

1. Hevsel.Hevsel Bahçeleri:Dicle Nehri ile Diyarbakır Surları arasında kalan, nehir kıyısındaki bahçeler
- 2 Küçe:Dar sokak,Diyarbakır Sur İçi sokakları
- 3.Makâm-ı enbiya:Peygamberlerinin makamının veya mezarının olduğu yer.
4. Selahaddin: Selahaddin-i Eyyubi,
5. Belde-i Âmed:Diyarbakır'ın eski isimlerinden biri
6. Giryân:Ağlayan
7. Ciğer-sûz:Ciğer yakıcı acı, üzüntü
8. Bâd-ı belâ:Bela rüzgarı

Mustafa Hakan Çimen

Dost Kimdir

Dost; giden değil, gelendir.
Dost; yazan değil, silendir.
Dost; daim yüze gülendir.
Yunus sen dost olamazsın.

Dost; alan değil, verendir.
Dost; yalan değil, güvendir.
Dost; daim seni sevendir.
Yunus sen dost olamazsın.

Dost; biçen değil, ekendir.
Dost; söken değil, dikendir.
Dost; daim derdi çekendir.
Yunus sen dost olamazsın.

Dost; susan değil, diyendir.
Dost; dâyen değil, mâyendir.
Dost; daim helal yiyendir.
Yunus sen dost olamazsın.

Kasım 2015

1.Mâye: Güç, iktidar, kuvvet
2: Dâye: Çocuğa bakan dadı.

Mustafa Hakan Çimen

Dünya

Bir mânâ gölgesi, dünya adında.
Bir fenâ simgesi, rüya tadında.

Kaç nâdan dadanmış, çürük meyveye.
Kaç fidan budanmış, sönük gayeye.

Her kudret mahkûmdur, mezar taşına.
Her servet zakkumdur, katar aşına.

Kâh alır kaldırır, tâc u tahtlara,
Kâh varır daldırır, acı bahtlara.

Ne vefa görülür, diyen sözünde,
Ne sefa sürülür, gülen yüzünde.

Ger gönlün dayarsan, naşâd olursun.
Ger günün sayarsan, rahat bulursun.

Ey dîlbâz yamansın, balın zehirdir.
Ey cambaz yalansın, malın sihirdir.

Var söyle Yunus'a, yoktur esası.
Var böyle hususa, çoktur kıssası.

22 Ekim 2017

- 1.Nâdan: Cahil, haddini bilmez
- 2.Dîlbâz:Gönül çelen
- 3.Nâşâd:Mutsuz

Mustafa Hakan Çimen

Dünya Nedir

Dünya kâfirin cinânıdır,
Müminin de zindânıdır.
Ahiretin zıyanıdır,
Gafilin de efgânıdır.

Kalmaz kimse, herbir gelen.
Düşer, dünyada yükselen.
Kim ki bir dem gönlü çeken.
Gemisine delik delen.

Dünya; şeytana öncüdür.
Pek yaman bir büyücüdür.
Mahşer günü bir öcüdür.
Ateşinde kömürücüdür.

Söyler durur her bir kitap,
Hak'tan gelen dâim hitap.
Helâlinde yoktur itâp,
Haramı da kordan azap.

Bâki varken, fani ne ki?
Dünya yalancının teki.
Bugün der ki "belî, peki"
Yarın huzurda, müşteki.

Ey her zilletin nedeni.
Ben terkedemedim seni.
Neyleyim çürük kefeni,
Mezarda müflis bedeni.

Yunus her lokmandan yedi.
Zannetti, dünya ebedi.
Misali, ciğerle kedi.
Şimdi kaybedince dedi:

7 Eylül 2016

Mustafa Hakan Çimen

Düşmeye Gör

Eğer ki dağa taşa seslensen,
Gelir muhakkak bir aks-i sedâ.
"Yâ hû bir insâf" desen, dilensen,
Duyulmaz feryadına bir nidâ.

Hele ki vardan yoka düşmüşsen,
Candan, cânandan olursun cüdâ.
Haber vermezsen zerden, gümüşten,
Bir sensin, bir de Hazret-i Hüdâ.

Nerde ki vicdan diye düşünsen,
Cümlesi olmuş, "Sultan"a gedâ.
Yunus ne kadar desen döğünsen,
Nâdanlar olur dünyaya fedâ.

10 Mart 2020

Mustafa Hakan Çimen

Emektâra Veda

Bizim emektarı sattık bugün.
On beş yıl geçmiş, sanki daha dün.
Aldığımda nasıl sevinmişim.
Şimdi hem ben üzgün hem o üzgün.

İlk arabamız değildi ancak,
Belki ilk göz ağrım, ilk oyuncak.
Vaktiyle ne de zor edinmişim.
Artık yarın başkasının olacak.

Çok kahrımı çekti, çok yol aldı.
Dost arasında nâm bile saldı.
Senelerce severek binmişim.
Arkada nice anılar kaldı.

"Mîrim, dünyada aslanan sefa"
Yunus, herkes böyle söyler hayfa.
Vaktiyle birinden öğrenmişim.
Câmidat bile hak eder vefa.

Ekim 2015

Mustafa Hakan Çimen

Endülüs'te Hazan

Endülüs'ü gezdim, mevsimlerden hazan.
Yitik hazinemiz; en narin, en nâzan.
Asırlarca İber'de yürünen şehrah.
Bir büyük destan; hüzün tarihi yazan.

Bu diyarlara iman üfleyen nefes,
Gördüm ki esir, kafes içinde kafes.
İzi kanla silinmiş, görene âgah.
Yine de rayihası ne kadar enfes.

El Hamra; şimdi bir devrin mezartaşı.
Mermerden akan su; mâtemin gözyaşı.
Surları lâl olmuş ve çiçekler siyah,
Tek taş atmadan kaybedince savaşı.

Kurtuba! Ey şehirlerin ay yüzlüsü!
İlim bahçelerinin en büyülsü!
Mescid; bağrında hançer, yaralı bârgâh,
Resmeder bu hâli, mahsun Endülüsü.

Yemyeşil Gırnata; zeytin, turunç ve nar.
Topraktan sökülen "Hilal" hâlâ kanar.
Tarık'ın ruhundan mı yükselir bu âh.
Beyaz evlerde belki bir umut yanar.

Batıdan doğan güneşti, diyar-ı küfre.
O da mührünü vurup gitti bir devre.
Yunus son söz: "Velâ gâlibe illallah"
Sessiz düşerken, zaman denilen nehre.

Ekim 2013 Endülüs

- 1.Lâl:Kırmızıya çalan bir renk, dilsiz, konuşamayan
- 2.Rayiha:Koku
- 3.İber:İber Yarımadası, İspanya ve Portekiz'in bulunduğu yarım ada
- 4.Şehrah:Ana yol
- 5.Nazan:Nazlı
- 6.Agâh:Açık, net
- 7.Diyar-ı küfr:Müslüman olmayan memleket
- 8.Velâ gâlibe illallah:Allahın başka galip yoktur.Bu yazı El Hamra sarayının her yerine nakşedildiği için meşhur olmuştur.
- 9.Bârgah:Dua edilen yer.Padişah mâkamı

Mustafa Hakan Çimen

Eşime

Bundan tam ondokuz sene evvel,
Esbâb ardından o görünmez el;
Yolumu çizen kaderi cetvel,
Bana da seni yazmış, Ey Güzel!

Hayalin tertemizdi, toz pembe,
Benim yazgım ise kahra gebe.
Sana düşen pay; dert dolu heybe.
Neylersin ki felek, hükmü ezel.

Gerî sarsaydım hayat filmini,
Ömrümün o altın dilimini,
Çizerdim her ânıma resmini.
Ey gözü hüznün desenli gazel.

Su gibi berrak, ipek yüreklim!
Yeri gelince erkek bileklim!
Sen; sarayım, zindanım, Çermiklim!
Yunusun arzusu, cânâ özel.

30 Ağustos 2016

Mustafa Hakan Çimen

Eyüp Sultan'da Bir Dua

Bir altın zamanda hânen, Peygamber'e konaktı.
O ev ki Kusva için, Hicret'te en son duraktı.
Misafirin, âlemlere rahmetten sağanaktı.
Yerde, gökte ne varsa, tek imdat, tek sığınaktı.

Neydi sendeki o iman, bineğine bağlatan,
Tâ asrılar sonra bile gönülleri dağılatan,
O iki büklüm halinle, görenleri ağlatan,
Yezid'in izinden gidip İstanbul'a uğratan?

O Belde-i Rumda hâksar, mahfi bir kerametlin.
Sen o güzel Kumandan'a, Nebi'den emanettin.
Arzdan semaya nurunu, görünce Akşemsettin,
O ehl-i beşaret orduya, mânen selam ettin.

Acem mülkü feda imiş, bu şehrin sengine.
Ne ki İstanbul fedadır, senin mâna rengine.
Padişahlara şereftir, el sürmek üzengine.
Yıldızlar semadan inse, ancak gelir dengine.

O günden sonrası, sultanlar sende oldu sultan.
Ger himayen olmasa, bu şehir olmazdı vatan.
Selviler, çeşmeler, güvercinlerle bu kabristan,
Hepsi sana komşu olmak, umudu ile yatan.

Ey Sultan-ı İstanbul! Ey mazlumların velisi!
Âb-ı hayatla sulanmış, dalın en meyvelisi!
Herkes kapındadır bugün, bencileyin dertlisi.
Seni vesile ettim, Ey Velilerin Velisi!

Sultanım, niyazımda kendime değil muradım.
Yavrusuna hasret, nice bacıyâna adadım.
Dualarımı al götür Efendime.Sorarsa adım,
Yunus de. Yüzüm yok, kırılmış kolum, kanadım.

29 Mayıs 2015

- 1.Kusva:Peygamber Efendimizin Hicret ederken bindiği devenin ismi
- 2.Hâksar:Toprak altında kalan
- 3.Bâcıyan:Bacılar, Yesevilikte Müslüman Rum (Anadolu) Kadınlarına verilen ad
- 5.Mahfi:Gizli
- 6.Ehl-i beşaret:Müjdeye nail olmuş
- 7.Seng:Taş
- 8.Ger:Eğer
- 9.Âb-ı hayat:Ölümsüzlük iksiri

Mustafa Hakan Çimen

Faruk'a Hatıra

Hüzün akmiş sâdırdan satıra.
Her kim seni, kahıra batıra,
Mevlam onu, satıra yatıra.
Üzme cânın, anıran katıra.

Ablan gitmiş, âleme hayıra,
Zalim ister, kuzudan ayıra.
Vursun bugün, hukuku bayıra,
Yarın çıkar, Huzur-u Fâtır'a.

Kader derler, erilmez bu sırıra,
Kimi varır, kuyudan Mısır'a,
Kimi kalır, evinde hasıra.
Devran döner, Kasır'da şatıra.

Fayda etmez, nasihat muzıra,
Herşey ayan, Cenab-ı Nâzır'a,
Selam olsun, mazlum-u hazıra,
Yunus yazmış, Faruk'a hatıra.

16 Şubat 2018

- 1.Sâdır: Gönül, kalp, göğüs
- 2.Fâtır: Herşeyi harika, üstün yaratan, yaratıcı
- 3.Şatır: Şen, keyifli, neşeli. Osmanlı döneminde, tören ve alaylarda padişahın, vezirin yanında yürüyen görevli.
- 4.Kasır: Saray, köşk

Mustafa Hakan Çimen

Gel Artık

Emzir koynundaki umudu ana!
Emzir ki kördüğümle muhtaç ona.
Vakit ermedi mi beklenen âna?
Gel artık, zulmet içinde cihana.

İlim, irfan bütün pazarda sattık,
Bazen akılla bazen kalple battık.
Alem yürüdü, biz yan gelip yattık.
Gel asırlar bile yoruldu artık.

Yol dikenli, tuzak içinde tuzak.
Tarık sadık ister, adeta toprak.
Gâye-i hayâle götüren Burak,
Gel yetiştir, mesafeler çok uzak.

Yunus, gayret yoksa, bekleme himmet.
Gökten kim gelse de edemez medet.
Kainat okunmazsa ayet ayet,
Gel demekle, kabul edilmez davet.

Mart 2015

Mustafa Hakan Çimen

Gel Ey Efendim

Gel Ey Efendim! Feryâda gel!
Derdime çare, imdâda gel!
Yağmur yüklü bulut semada,
Susuz gülzâre, âbâda gel!

Medet bekler senden bendegân.
Terketme hâre, âzâda gel!
Çeşm-i hûndur her bir müjgân,
Lütfeyle yâre, dilşâda gel!

Makbul-ü Hüda'dır her sözün,
Mazlum dağdâre, duada gel!
Âşıklara şifadır, yüzün,
Atma kenâre, murada gel!

Başımız eğik, elimiz boş,
Dîl pâre pâre olsa da gel!
Yandık nâre, halimiz nâhoş,
Bırakma ağyâre, berbâda gel!

Gel Ey Efendim, irşâda gel!
Cümle hüşyâre efkâre gel!
Gel Ey efendim, reftâre gel!
Yunus püryâre, evlada gel!

9 Aralık 2016

- 1.Bendegân: Kullar, köleler
- 2.Müjgân :Kirpik
- 3.Dîlşâd :Gönlü şen
- 4.Dağdâr :Yaralı, üzgün
- 5.Dîl :Gönül, kalb
- 6.Nâr:Ateş
- 7.Hüşyar:Uyanık
- 8.Reftâr :Gidiş
- 9.Püryâre:Yarası çok olan

Mustafa Hakan Çimen

Genç Bir Şairin Üç Şiirine Üç Yorum

Ankara şiiri için;

Ankara'ya da şiir yazmışsan eğer,
Bu hüsnü zannın, inan alkışa değer.
Bir haristanda bile gülistan görmek,
Her bakan göze nasip olmazmış meğer.

Anne şiiri için;

Evlad; Allah'ın en güzel hediyesi.
Anne; çocuğun kudsi mürebbiyesi.
Yavrusuna ilmik ilmik ömür örmek;
Safî bir gönlün, en ulvi âtiyesi.

Ölüm şiiri için;

Ölüm fenaya vurulan son kilittir..
Ölüm; bekaya açılan tek ümittir.
Ölüm; tûl-i emel defterini dürmek,
Yoksa ne mezar ne tabut ne mescittir.

Eylül 2015

- 1.Hüsn-ü zan:Güzel düşünmek, iyiye yormak
- 2.Haristan:Dikenlik, dikenli çalılık
- 3.Ulvi:Yüce
- 4.Safî:Tertemiz, berrak ve saf olarak
- 5.Tûl-i emel:Hırs, aç gözlülük
- 6.Atiye:İhsan, lütuf, hediye

Mustafa Hakan Çimen

Güle Güle Yavrum

Haber gördüm bu sabah, belki dört satır ancak.
Mazlum, mağdur ve kaçak, sönen bir mâsum ocak.

Anne, baba, üç yavru; gece buz gibi deniz.
Yutup, kusmuş tüm hâne; cansız, kum kadar sessiz.

Melek yüzlü çocuk, yanda tek kare resim.
Sanki diyor ki hâlen, Hakka al götür sesim.

Der ki suçum ne idi, attın şu hale beni?
İkbâl için ey zâlim, yaktın nice bini.

Gönül feryâd u figân; nâçar ben nâlan yine.
Elim açıp ne desem, yine kor, büryân sine.

Madem Allah var Yunus; merhem bu, her bir derde.
Uzun söze ne hâcet; hiçbir âh kalmaz yerde.

24 Kasım 2017

Mustafa Hakan Çimen

Güllerin Gülüne

Ey bu eyyâm-ı hazânda,
Hiç solmayan yekta gülüm.
Demir kafeste, zindanda,
Seni bekleyen bülbülüm.

Yol, âteş-i zulme düşse,
Harâb olsa da gülzârım,
Bin dert birden üşüşse,
Yine sensin, âh u zârım.

İki goncası dalında,
Fasl-ı gülde âşyanım.
Ne yazmışsa alında,
Sensiz olmasın Sultan'ım.

Gülcemalin cânı yakar,
Gülüşü dünyada sefam.
Gülâbın, nur olur akar,
Her damlası, gönle şifam.

Gülibrişim, gülbaharım,
Gülistanda gülşen beste,
Sen, benim gül-i ruhsârım.
Yunus'tan sana güldeste.

3 Ocak 2017

- 1.Eyyam-ı hazan:Hazan günleri
- 2.Yekta:Tek, biricik
- 3.Ateş-i zulüm:Zulüm ateşi
- 4.Gülzâr:Gülbahçesi
- 5.Âh u zâr: Üzüntüden inleme, feryad u figan
- 6.Ėasl-ı gül:Gül mevsimi bahar
- 7.Âşyan:Kuş yuvası
- 8.Gülcemal:Gülyüzlü
- 9.Gülâb:Gülsuyu
- 10.Gülibrişim: İpek böceği kozaları çözümlerek çıkarılan ve dokumacılıkta kullanılan çok ince, esnek ve parlak tel.
- 11.Gülistan:Gül bahçesi,
- 12.Gülşen:Mutlu, güleç
- 13.Gül-i ruhsar:Gül yanaklı
- 14.Güldeste:Gül demeti, gül buketi

Mustafa Hakan Çimen

Hâk

"Halik'in nâmütenahi adı var, en başı Hak
Ne büyük şey, kul için hakkı tutup kaldırmak"
M. Akif Ersoy

Âkif diyor ki, esma-i ilâhinin başı Hâk.
Elhak doğrudur, gözünü aç ve kâinata bak.

Kehkeşandan tut, seyyarata, tâ en küçük zerre,
Her an lisân-ı hâliyle " Hâk Hâk" der, binler kerre.

İnsan şu kitab-ı kebirde, en büyük hakikat;
Budur ki ancak kuzum, insana sebab-i hilkat.

Bu varlık ağacının, en güzel meyvesi bizim.
Çölleri çemenzâra çeviren, "seçilmiş" isim.

Emri; iman, islam, ihsan, itkan o nûrefşânın,
Evet bu dördü birleşti mi, temelidir binânın.

Hakiki müslüman olan, varlığın baş tâcıdır.
Ki "hakkı tutup kaldırmak" onun tek amacıdır.

Zira o halifesidir, yeryüzünde Allah'ın.
Hesabı ondan sorulur, yükselen her bir âhın.

Hep denir ki "kuvvet haktır, hak kuvvette değil",
Sultan Süleyman olsan, adalet önünde eğil.

Terazi bozuldu mu, ne mülk kalır ne de vatan,
Bak nice saraylar yıkılmış, kanayan bir tek vicdan.

Medeniyyet adalettir, sanma ki ihtişamdır.
Her taraf ışık olsa, kalplerde yine akşamdır.

Demek ki zalim; Hâk'ka karşı had bilmez isyankâr.
Ne ki Mahkeme-i Kübra var, kalmaz yanına kâr.

"Yaşasın zalimler için cehennem" demiş Üstâd.
Yunus, madem ki böyledir, sen Hâktan iste imdâd.

29 Kasım 2016

- 1.Nâmütenahi:Sonsuz
- 2.Esma-i ilâhi:Allah'ın isimleri
- 3.Elhak:En doğru,hakkın ta kendisi
- 4.Kehkeşan:Samanyolu, galaksiler
- 5Seyyarat:Gezegenler, gök cisimleri
- 6.Lisân-ı hâl:Hal dili konuşma, durumun ifade ettiği mana
- 7.Kitab-ı kebir:Büyük kitap, kainat kitabı
- 8.Sebab-i hilkat:Yaratılış sebebi
- 9.Çemenzar:Çimenlik, yeşillik

- 10.İhsan:Allahı görüyor gibi ibadet etme
- 11.İtkan:Hakikate yakından vakıf olmak, Her işi en güzel ve en doğru şekilde yapmak, muhkem kılmak
- 12.Nurefşan:Işık saçan
- 13.Mahkeme-i Kübra:En büyük mahkeme, ahrette vuku bulacak hesap

Mustafa Hakan Çimen

Hâl-i Pür Melâlimiz

Meş'um bir rüzgar eser, virân bahçemiz.
Gül ağlar, bülbül ağlar, bağıbân ağlar.
Üstünü çamur örter, altın külçemiz.
Zer ağlar, cevher ağlar, fûrûşan ağlar.

Yolumuz üstünde her tarafta diken.
Sanki esbâb bilküllîye ümit-şiken.
Nerede bezm-i safâ, çiçekler rûken?
Han ağlar, hancı ağlar, ins u cân ağlar.

Asırlardır kan revan, mevsim zemheri?
Bir kara cehalet, kaplamış her yeri.
Hani cihanda medeniyet serveri;
Hint ağlar, Arap ağlar, Türkistan ağlar.

Gökten, çelik kuşlardan ateşler yağar.
Deniz çocuk ve bebek demeden boğar.
Güneş doğuya değil batıya doğar.
Yer ağlar, ummân ağlar, asumân ağlar.

İmtizaç etmeli, ulûm-u din ve fûnûn.
Bilse, Hakkın sünneti, değişmez kanun.
Kurtuba, Rey, Buhara misâli bunun.
Kalp ağlar, akıl ağlar, arifân ağlar.

Bir zaman Nur'dan tohumlar attı Hüda,
Lütfuyla yeşertti ve yaydı tüm arzda.
Bahar muştusu, şimdi titrer ayazda.
Yâr ağlar, yâran ağlar, tâlibân ağlar.

Hergün bir Hüseyin haberi, Kербela'dan.
Nâle-i Yusuf'lardan, âr eder zindan.
Ve anayı yavrudan ayıran vicdan.
Göz ağlar, gönül ağlar, gariban ağlar.

Yâ İlahi bitsin artık bu devr-i zulüm.
Dirilt ümmeti, nedir bu zelil ölüm.
Damla damla büyür de ızdırıp gölüm.
Eş ağlar, kardeş ağlar, hubân ağlar.

Yunus sen göremesen de istikbâli.
Müjdesini vermiş, O Sultân-ı Alî
Mevlam isterse, mümkün kılar muhâli.
Can ağlar, canân ağlar, habiban ağlar.

10 Mart 2016

- 1.Meş'um:Kötü, uğursuz
- 2.Virân:Yıkık, dökük, terk edilmiş, harabe
- 3.Bağıban:Bahçıvan, bağban
- 4.Zer:Altın

- 5.Cevher:Öz
- 6.Füruşan:Uzman, ehil
- 7.Bikülliye:Tamamen, bütünüyle
- 8.Şsbab:Sebepler
- 9.Ümit-şiken:Ümit kırıcı
- 10.Bezm-i safa:Eğlence meclisi
- 11.Ruken:Güleç yüzlü
- 12.İns u can:İnsanlar ve cinler
- 13.Kan revan:Kan içinde
- 14.Zemheri:Karakış
- 15.Server:Baş, lider, rehber
- 16.Umman:Büyük deniz
- 17.Asuman:Gökler
- 18.İmtizaç:Birleşme, uyuşma
- 19.Ulumu din:Din ilimleri
- 20.Ulumu fen:Fen ilimleri, müspet ilimler
- 21.Arifan:Bilgeler, arifler
- 22.Hüda:Allah
- 23.Muştu:Müjde
- 24.Taliban:Öğrenciler, talebeler
- 25.Nale-i Yusuf:Hz.Yusuf'un zindandaki inleyişi
- 26.Devr-i zulüm:Zulüm devri, haksızlık zamanları
- 27.Zelil:Alçaltıcı, aşağılayıcı
- 28.Huban:Güzeller
- 29.Habiban:Sevgililer

Mustafa Hakan Çimen

Hased

Anlamak mümkün değil.
Bu haset nasıl bir his?
Hâsid önünde eğil,
Geçemezsin, Ey İblis!

Yılandan kardeşmiş ki,
Zehirler nice ruhu.
Öyle bir ateşmiş ki,
Yakar durur gürûhu.

Meleği şeytan görür,
Akıl bilmez gerçeği.
Kendi ilmeğin örür,
Kaybetmiştir ölçeği.

İçse kardeşin kanı,
Yine de geçmez hıncı.
Utandırır insanı,
Yediği leş kaçınıcı?

Eşed, kâfirden bile
Zulümde yok benzeri.
Nasihat de nafile,
Toprak örtsün üzeri.

Mühürlü göz ve kulak,
Kalpte ise yok insaf.
Lâkin zikirde dudak,
Sanır melek sâf u saf.

Okuruz aynı yerden,
Ben mi anlarım tersten.
Ne farkımız var kerden,
Fehmmetmezsek o dersten.

Sorsan cevabı hazır:
"Hak ediyor elbette!"
Bilmez herşeye nâzır.
Soracaktır ah'rette.

Bilmez misin ey ihvân,
Âdem ile Şeytanı?
Hep böyledir imtihan,
Çekememiş atanı.

Hakk hâsidin hasmıdır,
Vardır onun mühleti.
İhmal etmez, vafıdır,
Beklemez hiç rihleti.

Yunus hasidin zararı,

Evvela kendinedir.
Mevlam verir kararı.
Senin ya derdin nedir?

Mayıs 2016

- 1.Hased:Çekememezlik, kıskançlık
- 2.Hasid:Çekemeyen, kıskanç
- 3.İblis:Şeytan
- 4.Eşed:Daha şiddetli
- 5.Saf u saf: Saf saf dizilmiş olarak
- 6.Nazır:Gören, gözeten
- 7.İhvan:Kardeşler
- 8.Rihlet:Göçmek, ölmek
- 9.Ker: Eşek

Mustafa Hakan Çimen

Hayal Kuşu

Hayal kanat taktı bana
Bir kuş oldum, uçtum cânâ.
İndim, ürkek camdan yana,
Pır pır ettim, kona kona.

Sesim duydu, benim hanım.
Bir tas suyu verdi yanıma.
Kaynar kaynar çoştı kanım.
İçtim içtim, kana kana.

Durdu durdu, uzun uzun,
Melûl melûl, mahzun mahzun.
Sordu; nerde yavrun, kuzun?
Baktım baktım, yana yana.

Dedim, ben bir mahkûm kuşum.
Kafesimden kurtulmuşum.
Şanma, böyle lâl, hâmuşum.
Öttüm öttüm, suna suna.

Gel gel Yunus, dön zindana!
Cismin mecbur bu mekâna.
Derman vardır her hicrana.
Sözüm budur, sana sana.

17 Eylül 2017

Mustafa Hakan Çimen

Her Kervan Uğrar Bu Hana

Her kervan uğrar, zulüm hanına.
Burda kalmayan, varmaz yarına.

Belâ, bilene bir mükâfattır.
Ve her musibet bir iltifattır.

Madem Mevlam yaratır esbâbı,
Kurban et, ondan gayrı erbâbı,

Sakin güç fehmetme gölgelerde.
Onlar da sadece birer perde.

Fecir gecenin bağrından çıkar.
Simsiyah semayı nurla yıkar.

Sabır ki her derdin dermanıdır.
O mahfî bir necat fermanıdır.

Acziyet; mazlumun kuvvettidir.
Hakkın da sırlı bir hikmetidir.

Varsın zalim halkı etsin teshir.
Bozulur birgün bu mel'un sihir.

Gelir bir Musa, atar âsayı,
Yutar yalandan kâğıt sayfayı.

Yunus, duan en büyük gücündür.
Yalvar o vakit ki gün bu gündür.

6 Ekim 2016

- 1.Esbab:Sebepler
- 2.Erbab:Uzmanlar, ehiller
- 3.Fehmetmek:İdrak etmek, anlamak
- 4.Mahfi:Gizli, saklı
- 5.Necat:Kurtuluş

Mustafa Hakan Çimen

Her Sabah Başka Kabus

Yıllardır, her sabah bir başka kâbus.
Arzı zindan etti, şu birkaç menhus.
Bir millet olur mu tek ferde mahsus?
Biz câhiliz, sen Âlimsin Allahım!

Kendi evimizde yaşarken gurbet,
Arşına ulaşır, âh u zâr elbet.
Hiçbir çile kalmamış ki müebbet.
Biz âlîliz, sen Rahimsin Allahım!

Bütün kapılar, sanki taştan duvar.
Senden gayrı tutunacak dal mı var?
Bunca düşman birlik olmuş, kim savar?
Biz zeliliz, sen Azimsin Allahım!

Bellidir de hasid, hasım, kalleş.
En çok acıtan; bigâne dost, kardeş.
Ahirette mazlumlara eyle eş.
Biz zâiliz, sen Kaimsin Allahım!

Şu zâlimler, mazlum postu giyinir.
Görsen, suretleri İslam bilinir.
Sirkatleri acep neyle silinir?
Biz âciliz, sen Halimsin Allahım!

Evet, bazen evvel, bazen de âhir.
Her nimetin bir külfeti var zâhir.
Kader, vakti tayinde, nasıl mahir.
Biz kefiliz, sen Kerimsin Allahım!

Elbet felek çevirir durur çarkı;
Görünsün elmasla kömürün farkı.
Dün, bugün ve yarın hep aynı şarkı.
Biz âfiliz sen Daimsin Allahım.

Yunusum herşey O'ndan, başa tâc et.
Deseler ki git Hicaz'a bin hâccet .
Hak katında, arz-ı hâle ne hacet.
Biz sefiliz, sen Selimsin Allahım.

Mayıs 2016

- 1.Âlî: Hasta, hastalıklı, mariz, illetli (kimse)
- 2.Zâil: Devamlı ve kalıcı olmayan, sona eren,
- 3.Kâim: Ayakta duran, ayağa kalkmış durumda olan
- 4.Bigâne: kayıtsız, ilgisiz
- 5.Şirkat: Çalma, hırsızlık
- 6.Âcil: Aceleci, acele eden
- 7.Âfil: Kaybolan, görünmez olan
- 8.Menus: Uğursuz

Mustafa Hakan imen

Hergele

Bu devran böyle gelmiş, sanma ki şimdi düzele,
Devlet makamı, ekseriyet gider müptezele.
Cihangir Sultan Murat dahi şimdi berigele,
Yine sahib-i mühür, hep hergele hep hergele.

Eylül 2015 Afyonkarahisar

Mustafa Hakan Çimen

Hicrânın Gözyaşları

Dermansız derde düçarım, ağladım bugün.
Hicr-î yâre nâlân, nâçâr çağladım bugün.
Âsi gönlü, kor ateşte dağladım bugün.
Mürg-ü hayali zincire bağladım bugün.

İlahi! Sabır ver, bu sırrın hancısına.
Takati kalmadı, bu yürek sancısına.
Tabip merhemini sürmezse kalbe bugün.
Nasıl dayansın ruhum, bu yangın acısına.

Dipsiz, merdivensiz kuyuya inen bendim.
Ve koptu elimden bir anda umut bendim.
Üstüme çöktü de sanki gök kubbe bugün.
Yıkıldı gözyaşlarıma yaptığım bendim.

Yunus işte her rüya gibi bu da bitti.
Kaderdir, tüm mecnunlar hep leylayı yitti.
Figânım duymasın, almasın darbe bugün.
Kendini değil, o cânımı alıp gitti.

Ağustos 2015

Hicr-î yâr:Sevgiliden ayrılık
Nâlân: İnleyen
Mürg-ü hayal: Hayal kuşu
Figân:Bağırarak ağlamak, inlemek

Mustafa Hakan Çimen

Hikayet Şikayettir

Hikâye etme derdini cân, nâdâna,
Hikâyet ki şikâyettir Yaradana.
Şırr-ı dîlin, dilinden uzak tut âmân!
Ölüm fermanın verme sakın, â'dana.

Bu devirde, sakın herkesi dost bilme.
Bîvefayı unut, lâkin tümnden silme.
Mürüvvet; buğdayken kendin bilmek saman,
Elbette, herkes mazhar olmaz bu ilme.

Bakma, âlem nereye giderse gitsin.
İsterse dolsun kabı, isterse bitsin.
Sualin en mühimi, belki en yaman;
Asıl sen nesin dâhi kime ümitsin?

Gözün bir tek kendi kusurunu görmez.
Aklın nişyanda, günahına köpürmez.
Kendi köyünde bile kalmışsın yaban.
Bak, zamandan tığın ahiretin örmez.

Yunus, biter ömür, biter gönülde söz.
Sana mı dediler de, gel bu sırrı çöz?
Gitmez bu dünyadan, gafletten duman.
Sönmez bu dünyadan, hikmetten köz.

Temmuz 2015

- 1.Dîl:Gönül, kalp
- 2.Dil:Lisan, dil organı
- 3.Sadıkan.Sadıklar, tam bağlılar
- 4.Bivefa:Vefasız
- 5.Mürüvvet:Mertlik, yiğitlik
- 6.Hikayet:Hikaye
- 7.Â'da:En zâlim, en çok düşmanlık eden.

Mustafa Hakan Çimen

Hüzünlü Bayram

Bugün bayram amma gül hâre düştü.
Bahçevan giryan, bülbül zâre düştü.
Hemrâh hain çıktı, yol nâre düştü,
Bin âteş gönle pâre pâre düştü.

Bir Kadir Gecesi açıldı zindan,
Hani kardeşlik biz, nerede vicdan?
Dolaşır bir Tiran meydan meydan,
Merdaneler bu dem biçâre düştü.

Bak haramiler hep hân-ı yağmada,
Süt bitti lakin hâlâ kan sağmada.
Adalet mefluç, hakikat prangada,
Namert üste çıktı, mert dâre düştü.

Alın açık, baş dik hep iftiharda.
Kader bu, ayaz da olur baharda.
Lakin yarın da Huzur-u Kahhar'da,
Hesap verme vakti ağyâre düştü.

Yunus! Bil ki budur işin esası:
Gelir birgün, herbir zulmün kisası.
Halık bilir, kömür ile elması.
Nâdân yine Hak'tan âvâre düştü.

Haziran 2014

- 1.Hâr:Ateş, alev
- 2.Giryan:Ağlayan
- 3.Zâr:Ağrıdan, acıdan inleyen
- 4.Hemrâh:Yol arkadaşı, aynı yolun yolcusu
- 5.Nâr:Ateş
- 6.Pare pare:Parça parça
- 7.Han-ı yağma:Yağmacılık, haramilik
- 8.Mefluç:Felçli
- 9.Ağyar:Yabancı, düşman
- 10.Âvare:Boş, işe yaramaz, boşa dönen
11. Nâdân:Cahil, görgüsüz

Mustafa Hakan Çimen

İmdi Ni'dem?

Gelen olmaz, giden olmaz.
Soran olmaz, saran olmaz.
Gurbet ilde imdi ni'dem.
Nâçar kaldım, bilen olmaz.

Devran sessiz, döner durur.
Yalan söner, gerçek vurur.
Herkes gelir geçer bir dem.
Kimi olur, kimi kurur.

Bugün saray, yarın kuyu.
Felek budur, çıkmaz huyu.
İşte Yusuf, işte Âdem,
Zaman akar, durmaz suyu.

Sen de gördün hakka'l yakîn,
Gönül ister yine lâkin.
Menzile var birkaç kadem,
Belki toprak eder sâkin.

Canân varken, cânı bırak.
Hakka yakın, kuldan ırak.
Âlem içre, büyük kıdem,
Usta iken olmak çirak.

Kıymet verme mala, mülke,
Boş tabuta hayır yükle.
Sonu, beyaz bir bez madem,
Senin olsa bütün ülke.

Yunus, sözü eğip bükme.
İçindeki açıp dökme.
Körsün, deme gözüm badem,
Diktiğini sakın sökme.

Mayıs 2016

- 1.Hakka'l yakîn:Bizzat yaşanarak elde edilen bilgi
- 2.Kadem:Adım, uzunluk birimi

Mustafa Hakan Çimen

Kafeste Küçük Kuşlar

Dört duvar, demir kafes, küçük bir çocuk,
Dalından koparılmış, çok körpe tomurcuk.

Gördükçe resmini, ruhum zakkum yudumlar.
Tarihe kara leke, bu bebek mahkumlar.

Sen ki gülmeyi unutan, bembeyaz inci,
Yüreğinden çalındı, hayatın sevinci.

Düşün babadan, kardaştan, yuvadan ayrı,
Tek tesellisi var; annenin yanık bağı.

Allahım, minik bir gönle nasıl bir yüktür.
Bilmem ki bu acıdan, daha ne büyüktür.

İlahi! Hikmetinden sual olunmaz amma,
Nasıl yarılmaz yer, nasıl yırtılmaz sema?

Zulmun mehli varmadı mı hâla hudûda.
Haddin bildir artık, bu Ashab-ı Uhdûd'a.

Ateşle sulanan narın, nazenin çiçek!
Yoluna kurulan, bu pusu da geçecek.

Bugün kanadı kırık, mahpus bir serçesin,
Yarın bir kartal, zulme çelikten pençesin.

Yunus, Yusuf da çocuktu, bir kör kuyuda,
Kader ilmiğin örer, hak kalmaz kuytuda.

25 Şubat 2021

1.Ashab-ı Uhdud:Kur'an-ı Kerimde geçen ve mümünleri ateş dolu hendeklere atan bir kavim

Mustafa Hakan Çimen

Kahraman Kadınlara

Meleğin cinsi olmaz demiş iman.
Amenna, lakin melek dolu Sincan.
Mustafa Hakan Çimen

Kadınlar; mazlum, melûl, dilhûn yalnızlar.
Mahpusta mahkûm, mâsum, meçhûl yıldızlar.

Analar, kızlar, yetim eşler, bacılar.
Yaralar sızlar, hekim bekler acılar.

Ağlayan lâle bazı, iner boyunlar.
Kâderi hâle râzı, binler medyunlar.

Ağırdır yükü, yürek burkan feryatlar.
Alevden ülkü, ürkek akan hayatlar.

Nâlende vuslat ister, âbit muzdarlar.
Hasretle saat bekler, şâhit duvarlar.

Şahlanan kısrak; betül, beyaz zambaklar.
Canandan uzak, gönül ayaz leylaklar.

Vicdanı kokmuş, âdem kulu nâdanlar!
Tarihte var mı, Meryem dolu zindanlar?

Yunus'a yiğit, sadık soran yarınlar.
Kahraman yiğit, dimdik duran kadınlar.

5 Mayıs 2018

- 1.Nâdan:Haddinin bilmez, cahil
- 2.Nâlende: İnleyen
- 3.Âbit: İbadet eden
- 4.Muzdar: Çaresiz
- 5.Betül: Nâmuslu kadın, Hz. Fatımatüzzehra ve Hz. Meryem'in sıfatı.

Mustafa Hakan Çimen

Kahve mi çay mı

Gördüm ki Şu Őairler hep,
Kahveye dizmiŐ methiye.
Merak ettim, nedir sebep,
Çayın neyi eksik diye.

Her yerde; ovada, dağda,
Tarlada, bostanda, bağda,
Her vakit; ölüde, sağda,
Ne dersin, kahve mi çay mı?

Kış vakti; soğuk, ayazda,
Tam tersi sıcakta, yazda.
Düğünde, dernekte, sazda,
Ne dersin, kahve mi çay mı?

Garip, fakir bundan içer.
Dertli ise, gamdan geçer.
Hasta, limonludan seçer.
Ne dersin, kahve mi çay mı?

Mütevâzidir zâtında,
Lokum istemez yanında.
Zürefanın her katında,
Ne dersin, kahve mi çay mı?

İkramı gönülden kopar.
Sohbet muhabbete sapar.
Evimiz onsuz ne yapar!
Ne dersin, kahve mi çay mı?

Pirân daima anlatır.
Belki inanan da vardır.
Derler ki iman artırır.
Ne dersin, kahve mi çay mı?

Kahveyle bir derdim yoktur.
Bana birden fazla çoktur.
Kırk yıla da karnım toktur.
Ne dersin, kahve mi çay mı?

Yunus, demsiz yazamaz.
İrfan tarlasını kazamaz.
Beyim, âdetin bozamaz.
Ne dersin, kahve mi çay mı?

Nisan 2015

Mustafa Hakan imen

Kalın Kafaya Bir Tokmak

Ey nefsine meftûn, câhil bîhaber!
Saçsan âleme cevher-i misk u amber,
Rûzigâr-ı zamanda kalmaz râyihan.
Makber, her hesabı eder zir u zeber.

Hayat; bir ân-ı seyyâle, belki hayal.
Divâne pervânedir, dünyâyâ meyyal.
Bir nefestir ölüm, geldi mi nâgehân.
Bâki kalmaz, ne mal ne evlâd u iyâl.

Behey Yunus! Madem budur hakikat.
Hani gözünde yaşın, gönlünde rikkat.
Eylenme artık, vâkit yok, bura bir han.
Düşmanın çok, yolun uzun, aman dikkat!

Aralık 2012

Mustafa Hakan Çimen

Kendimle Bir Yüzleşme

Ben; helal, haram demeden, dünya yutan,
Nefsini azdıran, ruhunu uyutan,
Doğru yaptım diye, vicdan avutan,
Mazluma sırtın dönen, zalimi tutan,
Gör artık, yol sona gelip dayandı,
Geride bülbül giryân, gülistan yandı.

Böyle gelmemiş ki, böyle gitsin devir.
Oysa feleğe emir var; çevir ha çevir.
Daha ne kadar, bâtılı hakka evir.
Kalmaz kimseye bil, yaptığı cevir.
Gör artık, yol sona gelip dayandı,
Geride bülbül giryân, gülistan yandı.

Mühlet verir hikmet, hakikatı fark et.
Kusurunu gör de dön, geriye çark et.
Günahını, gufran deryasına gark et.
Dünyayı değil, cenneti kendine bark et.
Gör artık yol sona gelip dayandı,
Geride bülbül giryân, gülistan yandı.

İşte kitap diyor ki, sen bir memersin.
Yolda kervanlara köprü, bir kemersin.
Mülk benim dersin, kendine yük edersin,
Aczin kadar kudret memesi emersin.
Gör artık yol sona gelip dayandı.
Geride bülbül giryân, gülistan yandı.

Sırtımda, ateşten bir kamçıdır ızdırar,
Alevden bir tarak, fikrimi tarar,
Şu kurşundan nedamet, belimi kırar,
Haçer olur sorular, kalbimi yarar,
Gör artık, yol sona gelip dayandı.
Geride bülbül giryân, gülistan yandı.

Yunus kime gitsin, şimdi şu yaşında,
Kuru bir ağaç iken, çeşme başında,
Vakit tamam olur da ömür kışında,
Şakî yazar mı Allah, mezar taşında,
Gör artık yol sona gelip dayandı.
Geride bülbül giryân, gülistan yandı.

18 Ocak 2017

- 1.Giryân :Ağlayan
- 2.Şakî :Eşkiya, bedbaht

Mustafa Hakan Çimen

Kış

Bu kış hâza kış oldu dünyamda.
Gönle ayaz vuran bir eyyamda.
Ateşim söndü, ümit sobamda.
Buzdan alevler gördüm rüyamda.

Gitti tek tek, her dost-u vefakar.
İzleri sildi, kapattı bu kar.
Gözler, beyaz ufka nâçar bakar.
Bir duman bile tütmez obamda.

Sandım ki her zemheri bir sondu.
Kalemde akan kan bile dondu.
Bülbül dalına saksağan kondu.
Camları kırık, soğuk dünyamda.

Vicdanı ten kafese hapseden,
Sîreti, sûretine akseden,
Mazlumun acısında rakseden,
Bin çakalla tek kaldım bu damda.

Şekva etme Yunus sen kaderden,
Razı ol, kurtulasın kederden,
Beter var, bu âlemde beterden,
Deme dahi "tuzum eksik çorbamda."

Ocak 2015

Mustafa Hakan Çimen

Kızıma Hasret Şiiri

Benim güzel kızım!
Asumanda yıldızım.
Sensiz ben çok yalnızım.
Babanın selamı var.

Benim gözü karalım,
Melek yüzlü maralım,
Mâsum, özü yaralım,
Babanın selamı var.

Benim can gonca gülüm,
Evde süsüm, sümbülüm,
Gülüşü şen bülbülüm,
Babanın selamı var.

Bağrım haretle taşar.
Ümidim senle yaşar.
Sözüm yılları aşar.
Yunus'un selamı var.

2 Aralık 2016

Mustafa Hakan Çimen

Madem Allah Var

Madem Allah var, herşey bana yâr.
Kimse duymasa da elbette o duyar.
Sen ki dolarsan âlemi diyar diyar,
Odur en güzel vekil, gayrisi ağyâr.

"Arif bilmez dünya vü mafiha nedir."
Kıymete değmez, muvakkat sefinedir.
Acz u fakrı bilmek, bitmez hazinedir.
Mal, mülk, makama âşıklar bigânedir.

Zeval-i lezzetten kalan; âh u keder.
Elemler geçer, kendini etme heder.
"Mevlam neylerse, güzel eyler." Der:
"Hikmet ve adaletle iş görür kader."

"Hayat bir rüyadır." Budur tek hakikat!
Delil mi, işte bak! Zaman ve kâinat.
Fenâyâ mahkûm, değişir tüm mevcudat.
Mâzi; mâ'dum, âti ise meçhul murat.

Kalbim; "ebed ebed" diye atar benim.
O vakit bekâ bulur, nâçiz bedenim.
"Yâ Bâki entel Bâki"dir, tek edenim.
Fâniye muhabbete, yoktur nedenim.

Yunusun gaflet dolu ömür küfesi,
Hâk katında müflistir, bomboş kefesi.
Rızadır razıya, Sultân ulûfesi.
O ki; bir ân-ı seyyâle, "Hû" nefesi.

Mart 2016

- 1.Yâr: Dost, sevgili, tanıdık.
- 2.Ağyâr: Gayrılar, başkalar, yabancılar.
- 3.Dünya vü mâfiha: Dünya ve dünyânın içinde olan her şey
- 4.Muvakkat:Geçici
- 5.Zeval-i lezzet: Lezzetlerin, güzel günlerin bitmesi veya geçmesi
- 6.Fena:Geçici olmak, yok olmak, ölmek
- 6.Ma'dum: Mevcut olmayan

Mustafa Hakan Çimen

Madem Dervişim Dersin

Madem ki "ben derviş meşrebim." dersin.
Her dâim, yakasız gömlek giyersin.
Öyleyse, dinle fakiri, al dersin:
"Ben bilirim!" deme, zarar edersin.

Bir kahvenin kırk yıl hatırı vardır.
Dostan nasihat ki kâr ender kârdır.
Min gayri haddin, sanma ki azârdır
Madem ki "ben derviş meşrebim." dersin.

Derviş vermez, ümerâya şikâyet.
Dahi derdin etmez bile hikâyet.
Kâmil bilir, sabır; hüsn-ü nihâyet.
Madem ki "ben derviş meşrebim." dersin.

Hakikât; veren, vermeyen de Hâk'tır.
Esbâbı, eşhâsta aramak tuzaktır.
Hırsıla isteyen, Dergâhtan uzaktır.
Madem ki "ben derviş meşrebim." dersin.

Sana kapı değil, gönül açıldı.
Bütün imkânlar, önüne saçıldı.
Bilmem yâ kurbetten niye kaçıldı?
Madem ki "ben derviş meşrebim." dersin.

Yunus, sen sen ol, "ben dervişim" deme.
Kıymet neyse, fazlasını ödeme.
"Sanma şahım", herkes benzer âdeme.
Madem ki "ben derviş meşrebim." dersin.

Aralık 2015

Mustafa Hakan Çimen

Madem ki

Madem ki şehir-i belâdan geçer yolumuz,
Değil mi ki O'ndan, bir hikmet vardır bize.
Madem ki ibtila yağar, sağ ve solumuz,
Değil mi ki O'ndan, musibet yârdır bize?

Madem ki zemheri eser; yazı, kış olmuş,
Değil mi ki O'ndan, burûdet nârdır bize.
Madem ki zâlimin kasrı, zer u sim dolmuş,
Değil mi ki O'ndan, zaruret kârdır bize.

Madem ki nâdanlar görmez, cevr ü cefayı,
Değil mi ki O'ndan, şikâyet ârdır bize.
Madem ki kıbtiller sürer zevk u sefayı,
Değil mi ki O'ndan, metânet zârdır bize.

Madem ki Yezit, Hüseyinlere musallat,
Değil mi ki O'ndan ahiret dârdır bize.
Madem ki cennete koşar nice yağız at.
Değil mi ki O'ndan, emanet bârdır bize.

Madem ki gönlünü ezer, dehrin sikleti,
Değil mi ki O'ndan, nedamet hârdır bize.
Madem ki Yunus ister, Hak'tan rahmeti,
Değil mi ki O'ndan, muhannet mârdır bize.

Kasım 2015

- 1 Merd-i kıbti: Çingene hırsız.
- 2 Hâr: ateş
- 3.İbtilâ: Belâya uğramak. Musibete düşmek

Mustafa Hakan Çimen

Mapushane Mektupları

Mektuplar; hüznün kuşları mahpusun,
Gönülden gönüle konan mektuplar.
Kelamdan mürekkep, sırdan bir füsûn,
Kâğıdı, hasretle yanan mektuplar.

Mektuplar; feryadıdır bu kâbusun.
Kafesten, yuvaya uçan mektuplar.
Memnudur, diyemez hâl-i mahsusun,
Cânâna, mührünü açan mektuplar.

Mektuplar; tertemiz kalb-i hulûsun,
Derdini, sadrına yazan mektuplar.
Damla damla yaşı, Yusuf Kuyusunun,
Buğulu gözlerden, sızan mektuplar.

Mektuplar; bu karanlık okyanusunun,
Deniz feneri, bir liman mektuplar.
Bu ruhsuz ve nursuz, beton fânusunun,
Kahrına merhemdir, derman mektuplar.

Mektuplar; şahidi pek çok hususunun,
Bugünden, yarına kalan mektuplar.
Âyine-i devranıdır, Yunusunun,
Zindandan atılan, nalân mektuplar.

11 Nisan 2017

- 1 Füsün: Büyüleyici
- 2.Âyine-i devran: Zamanın aynası.
- 3.Nâlân: İnleyen

Mustafa Hakan Çimen

Mevlam Senden Duam

Mevlam senden duam;
Cânâ ilacın ver.
Sadık benden olam,
Ruha mîrâcın ver.

Kanar durur yaram,
Gönle eczân ver.
Derde derman bulam,
Sabır mizâcın ver.

Hâlim; Hâbil misal,
Dosta ferâcın ver.
Yakın olsun visal,
Zulme, iz'âcın ver.

Düğüm oldu yollar,
Rahmet nessâcın ver.
Sana açık kollar,
Nusret sertâcın ver.

Nurdan tohum saçam,
Hikmet ağacın ver.
Paslı kilit açam,
Akla sirâcın ver.

Yunus şekva haram,
Şimdi kazancın ver.
Balı bala banam,
Rıza yamacın ver.

17 Kasım 2016

- 1.Cân: İnsanın duygularını taşıyan iç âlemi, gönül, iç
- 2.Visal: Sevdiğine kavuşma, vuslat
- 3.Nessâc: dokuma
- 4.Sirâc: mum, meş'ale

Mustafa Hakan Çimen

Mi'raç'ta Bir Dua

İlahi! Bu gece misafirindi Habib'in.
Gezdirmiştin mülkünde Andelib-i Edibin.

O vakit hüzün ile mahmul idi "Yağmur"un
Mâmur eylemiştin sen, nice dîl-i mağmurun

Kerbela şimdi heryer; mazlum, mahkum mahdumun.
Âb-ı hayat tasından, umarlar tek yudumun

Nasıl ki o vakitte urûç etti semaya
Bugün de nüzûl etse şu zulmetten dünyaya

Hâl-i pür melâlimiz, malûmundur elbette.
Gelse Ol Efendimiz, sevindirse zulmette.

Lütfeylese gedâya, fermân-ı necâtını.
Kim ki ne derse verse, dermân-ı hacâtını

Yunus'un duasıdır, bu Leyle-i Miraç'tan
Yanana bir su serp, o rahmet dolu bakraçtan

Mustafa Hakan Çimen

Ne Olur

Bir vakt-i s uzandır ki
Kalem bile n ar olur.
Bir dem-i n al andır ki
Kelam bile z ar olur.

Der ihfada yangın var;
D il  ateş p ry n olur.
Yıkıldı dört bir duvar
C n, canan giryân olur.

Ger Hakkın tilmiziysen,
Y r, h re perde olur.
Derd ile pişmediysen,
Netice; mürde olur.

Kor yağsa da semâdan,
 tede ziyet olur.
Kuvvet alan imandan
Semender tiynet olur.

Hakka perv ne olan,
Yana yana g l o ur.
Nefse div ne olan,
Yunus gibi k l olur,

Ocak 2016

1 S zan: yakıcı, ateşli 2 Giryân: Ağlayan
3 Mürde :  lmüş
4 Semender Tiynet: Ateşte yanmayan efsanevi bir hayvan tabiatı

Mustafa Hakan  imen

Niye Dünya Dersin

Her kemâlin, zeval ile mâlûldür.
Her cemâlin nihayeti ufûldür.
Her ne kadar ârife târif zûldür.
Be hey gâfil! Niye dünya dersin?

Görünen; asıl değil mecazdır.
Perdesi hem çok ince, beyazdır.
Harfiyyen Hak'tan, mutlak i'câzdır.
Be hey gâfil! Niye dünya dersin?

Bak ki hâksar, uyuyan habbeden,
Tâ ki kefen içindeki beden.
Bâkî kalan kim var bu kubbeden?
Be hey gâfil! Niye dünya dersin?

Kalben isteyen, batar ummanda,
Kesben dileyen, tutar cihanda.
Hâlen bekleyen, satar harmanda.
Be hey gâfil! Niye dünya dersin?

Yunus, sen bu çarşıda dolaşma.
Müflis çoktur, çamura bulaşma.
İblis tezgâhı, âmân yanaşma.
Be hey gâfil! Niye dünya dersin?

Ocak 2016

- 1.İ'caz :Mu'cize derecesinde düzgün ve icazlı söz söylemek. Benzerini yapmada herkesi acze düşürmek.
- 2.Hâksar: Toz toprak içinde kalmış.

Mustafa Hakan Çimen

O Benim İŖte

İnanma gözlerine ben, ben değilim.
Biraz kül, biraz duman, o benim iŖte.
Ümit YaŖar OGUZCAN

Bahçeler vardı; gül, sümbül, lâle,
Nesimî bahar, nür saçan jâle.
Apansız geldi, Ŗu virân hâle.
Yıkılan hayal, o benim iŖte!

Sarardı umut, her yanda feryat.
Heybemde azık, tuz bile hayat.
Sırtımda ağır yük oldu hayat,
Yorulan hamal, o benim iŖte!

Sularda yangın var! Eyvah, aman!
İnleyip duran, bir hayli zaman.
Rüzgarda biraz kül, biraz duman,
Savrulan misal, o benim iŖte!

İçimde binbir kördüğüm saklı.
Çözümsüz, girift, iç içe farklı.
Şıktıkça sıkar, bu naçar akılı.
Takılan sual, o benim iŖte!

Divane Yunus, yok fikir serde.
Avcıya gittin, yol nedir, nerde?
Kemankeş zalim, ok derin yerde.
Vurulan maral, o benim iŖte!

22 Aralık 2017

- 1.Nesimî: Hafif hafif ve lâtif bir tarzda esen rüzgârla ilgili.
- 2.Kemankeş: yay çeken, okçu

Mustafa Hakan Çimen

Oğluma Doğum Günü Őiri

Doğum günün kutlu olsun Harunum.
Gözümün nuru, yarına umudum
Akıllı, yakıŐıklı, canım yavrum.
Kurtların korkulu rüyası kuzum.

Artık bydn, ev sana emanet.
Aman; annene, ablana çok dikkat et!
Oku, ğren, alıŐ, yılma ha gayret!
Sen baŐardıkça, artar benim gururum.

"abuk by, çabuk yetiş" kervana.
Vakta ki, varırsan Kutlu Divana,
Benden selam söyle o Bahevana.
Ona de ki "Ben Yunusun kouyum."

19 Kasım 2016

Mustafa Hakan imen

Ölüm Der Ki

Sona gelmiş artık yolum,
Mecalim yok, kalkmaz kolum.
Kime baksam, sağım solum,
Nere gitsem, sanki bolum.
Ölüm der ki gel kendine.

Bomboş kaldı, gönül kutum.
Kıramadım nefis putum.
Yedi beni, kendi hûtum.
Yağmur vermez bir bulutum.
Ölüm der ki gel kendine.

Bu tezgahta tez yoruldum.
Ne paklandım ne duruldum.
Ne arandım ne soruldum.
Memnu olana vuruldum.
Ölüm der ki gel kendine.

Ben ki garip bir Yunusum.
Nursuz, narsız, bir fanusum.
Boşa harcadım cülusum.
Dahi bilmem ne ulusum.
Ölüm der ki gel kendine.

Ağustos 2015

- 1.Hut:Balık
- 2.Memnu:Yasak
- 3.Ser:Baş, akıl
- 4.Nar:Ateş
- 5.Fanus:Fener, cam muhafaza

Mustafa Hakan Çimen

Ömür Azdır Yol Uzundur

Hakta kuvvet bilmek gerek
Gönlü kirden silmek gerek
Herbir vakte ilmek gerek
Ömür azdır, yol uzundur.

Hâl zıyneti sermek gerek
Kem tıyneti yermek gerek
Her kıymeti dermek gerek
Ömür azdır, yol uzundur.

Cân u cânan itmek gerek
Davet değil gitmek gerek
Vere vere bitmek gerek
Ömür azdır, yol uzundur.

Derd u kahrı çekmek gerek
Ceylan misal sekmek gerek
Yunus tohum ekmek gerek
Ömür azdır, yol uzundur.
Mart 2008

Mustafa Hakan Çimen

Ruhsuz Yunus

Bir kardeşim bize der ki "Ruhsuz".
Yunus, kıranı kırmakta yokuz.
Biz ki sekiz köyden kovulmuşuz.
Eyvallah! Bu dahi olsun dokuz.

16 Mart 2020

Mustafa Hakan Çimen

Selam Olsun

Biz buradan gider olduk.
Kalanlara selam olsun!
Bilmeyen bilsin bizi,
Bilenlere selam olsun. (Yunus Emre)

Biz gelmedik tâc u tahta.
Bir yalancı kuru bahta.
Sadık kalmak için ahta
Duranlara selam olsun.

Herbir devran gelir geçer.
Herkes nasibini seçer.
Kimi zehir, kimi kevser,
İçenlere selam olsun.

Yunus güzel söyle sözü.
Nadanların sende gözü.
Hakk-ı hakikatin özü,
Görenlere selam olsun.

Aralık 2014

Mustafa Hakan Çimen

Sevdama

Gönlüm seni anmadığı an;
Soluyan bir ceset olurum.
Ruhum sana kanmadığı an;
Susuz bir ağaç gibi kururum.

Mahşeri bekleyen ölüyüm.
Bir nefesinle can bulurum.
İpissiz bir hazan çölüyüm.
Gülüşünle bahar olurum.

Güneş sen gidince batır,
Hatıran, gecelerde nûrum.
Ve yalnızlık benimle yatar,
Karanlık uykular uyurum.

Derdimi kimseye diyemem,
Kor ateş gibi kavrulurum.
Önümü görüp yürüyemem,
Sensiz her tarafım uçurum.

Yüzünü göremezsem eğer,
Boğulur, kıyıya vururum,
Câna götürecekse değer,
Toz olur, yollarda savrulurum.

Bahçemde bereket yağmurum.
Âb-ı hayat dolu yağfurum.
Arzumu sözlere dökürüm.
Sonra Yunus gibin okurum.

11 Eylül 2016

Mustafa Hakan Çimen

Sır

Sır; balı petekte tutandır,
Üşüşmez üstüne sinekler.
Sır; bakırda zehri yutandır,
Yenilmez yoksa o yemekler.

Sır; ateşten mührü çininin,
Olmazsa solar, sararır.
Sır; minesidir beyaz dişinin,
Çatlarsa çürür, kararır.

Sır; gönüldeki definedir,
Gösterme, hırsız fark etmesin.
Sır; su üstünde sefinedir,
Deldirme, deniz gark etmesin.

Sır; mülkte bir zarf-ı hâfidir,
Ehl-i dîl okur, her seyirde.
Sır; manada bir kenz-i mahfidir.
Görünmez kimseye neyirde.

Sır; esrâr-ı rubûbiyettir,
Göze, âlem-i mevcudatta.
Sır; esrâr-ı tecelliyattır,
Kalbe, ezvak-ı zuhuratta.

Sır; Yunus ömür boyu çile,
Söyleyip esiri olma onun.
Sır; memnu bir meyvedir dile,
Sakın saman dolmasın postun.

Şubat 2015

Mustafa Hakan Çimen

Sonbahar

Hisse-i ömre bir hazân mevsimi daha düştü.
Her hâtıra; kurumuş bir yaprak, sanki bir düştü.

Geriye kalan nedir ki hayat denen rüyadan?
İnsan; gazeller misali, solar gider dünyadan.

Bîvefa kuşlar, sessiz göçer, kâfile kâfile
Kasımpatıda acı tebessüm, bekler nâfile.

Sular, hüzzam şarkılar söyler, virâne bağlarda.
Soğuk bir haber dolaşır şu bembeyaz dağlarda.

Ayaza döner meltem, yaşarır gözü semânın.
Rüzgar fısıldar hikmetin, bu ilahi fermânın.

Kızıl, sarı, turunc, mor, ebrûlî elbisesiyle.
Tabiat hâlâ zikreder, sihirli nefesiyle.

Gökleri kaplasa da bir demde kara bulutlar,
Tohumlar gibi ekilir, bu günlerde umutlar.

Bir gönül makamıdır, âşıkta mukaddes hüzün.
Kalbe teselli bûsesidir, bu mükedder güzün.

Bu vakt-i hazinin, sonu yine eyyâmı güldür.
Elbet saksâğan susar, ötecek yine bülbüldür

Kalbim mahsun olsa da sürmez bu devr-i cevr uzun
Yunus kaderidir erimek, taş olsa da buzun.

Mustafa Hakan Çimen

Sual Olmaz

Madem Mevlam bilir hâlim,
Demek mühlet almış zâlim.
Belki cebren tedris tâlim,
Hakka karşı sual olmaz.

Onsuz düşmez yaprak bile,
Konar, göçer herbir çile,
Sebep nedir, sorma dile,
Hakka karşı sual olmaz.

Musa, Hızır misal vermiş,
Çah-ı Yusuf emsal vermiş,
Şabır içen visal vermiş,
Hakka karşı sual olmaz.

Güzel olan, güzel eder.
Şeker, şerbet, tâs-ı keder.
Yunus, kimi etmiş heder,
Hakka karşı sual olmaz.

27 Ağustos 2017

1. Çah-ı Yusuf: Hz.Yusuf'un atıldığı kuyu.
- 2.Tedris: Eğitim
- 3.Visal: Kavuşma

Mustafa Hakan Çimen

Şehr-i Nuh'a Bir Seyahat

Aylardan temmuz; yine kor, alev mevsim.
Şırnak'tayım, Şehr-i Nuh'tur asıl isim.
Kanayan yara, mağdur ve mâsum kesim.
Havada kömür tozu, bir buruk resim.

Cizre'ye vardım önce, bir kadim belde.
Geçmişten birkaç duvar, tek kalan elde.
İrfân yıkılmış, şu nifak denen selde,
Bir bend yok, Ahmed-i Hâni kadar cesim.

Vakit Ramazan, madem ki geçer yolum,
Makam-ı Nebi'deyim, kudsi yer, mâlum.
Upuzun mezar, el açar cümle mazlum.
Huzurda ulvi hava, nûr misâl nesim.

Şahid-i devr-i tufan; Ey Cedd-i Sâni !
Mûkim-i Cûdi; sadık ve sâbur bâni!
Efendim! Himmet ister, bu mücrim fânî!
Geminde bize de yer eylesen taksim.

Hürmetle çıktım ordan, yol gider daha.
Dicle'yi gördüm; yeşil mi yeşil vâha.
Botan'dan yorgun akar, âh katar âha.
Suskundur sular, değme ona, der hissim.

Derken Kasrik'te durduk, her taraf manâ.
Menzilin sôfi gönlü, can katmış cânâ.
Zikreder gibi geldi, taş köprü bana.
Seydaya dönmüş, cümle tüm cisim.

Nihayet vardık, lâkin gün bitti çoktan.
Maziye döndü yüzüm, ne çektik yoktan.
Kırgın ruhum, muzdarip o hain oktan.
Kuyuda Yusuf idim, Hâk duydu sesim.

Seyahat sona erdi, tez döndük hemen.
Bazısı uzak sanır, tâ Irak, Yemen.
Halbuki bâkir bahçe, gül, sümbül çemen.
Yunus'a dosttur Şırnak, yüz hâlâ besim.

Temmuz 2012

Mustafa Hakan Çimen

Şeyh Sincânî Dergâhı

Bu kafeste her andelip,
Güle âşık, hâmûş edip.
Zehr-i yılanı nûş edip,
İçer Sincan Dergâhında.

Muvakkaten bir hazardır.
Hâm u hâsa bir nazardır.
Kenz-i mahfi bir pazardır.
Seçer Sincan Dergâhında.

Her vakt-i seherde meydan,
Sâf u sâf dolar müridan.
İlim âdap bilmez nâdan,
Sürçer Sincan Dergâhında.

İman eden, saray bulur,
Yaman iken, kolay bulur.
Saman iken, buğday bulur,
Biçer Sincan Dergâhında.

Şeyhim der; Pîr: Yusuf'tur.
Cümle cihan bir cüruftur.
Yunus desen beş huruftur
Geçer Sincan Dergâhında.

22 Şubat 2017

- 1.Hâmûş: Suskun, susan
- 2.Kenz-i mahfi: Gizli hazine

Mustafa Hakan Çimen

Tuna'ya Bakarken

Uçarken şimdi üstünden yitik mirâsımızın,
Acısı halâ tazedir bu buruk yasımızın.

Gönlüme kan damlattı, bu yetim haliyle Tuna,
Gâh gözyaşlarım karıştı, yorgun akan suyuna.

Ne kadar da duruydun, sularken Ulu Çınarı,
Açtığın yoldan geçti, bir devrin iman pınarı.

Mabedlerle süsledi, seni muzaffer ordular,
Kızıl Elmanın izini, hikayenden sordular,

Üzülme artık maziye, fasl-ı güldür her yanda.
"Giden o şanlı akıncı" döndü bugün yurdunda.

Öz kardeşin Sakarya, kırdı çelikten bendini,
Bak kurak topraklara, götürdü Nur'dan selini.

Rahmet yağar, belki coşar eskisi gibi Tuna.
Gene kıyına konar, gurbet ile giden suna.

Behey Yunus! Coştun yine, hayalin geldi dile,
Kuş olsan müjde versen, Fırat'a, Dicle'ye, Nil'e

Mart 2013

Mustafa Hakan Çimen

Urfa'da Bir Gün

Urfa; dost diyarı, ateş ve gülün şehri.
İbrahim'den beri, tevhidin zikr-i cehri.

Bu yer iman ve küfrün, kadim harp meydanı.
İşte Taş Adam ve Kabirsiz Nur Kahramanı.

Kan renginde, Fırat'ın emzirdiği toprak,
Burda insan, kader nehrine düşmüş yaprak.

İlmin mezar taşı, virâne harabeler.
Çökmüş üstündeki o firûze kubbeler.

Dün misafirdim O'na, Peygamber selamıyla,
Hasbihal ettik o gün gönül kelamıyla.

İlkin sabah, Halil'ür Rahman'daydık elbet.
O okunan Kur'an, susamış ruha şerbet.

Ey Nebi, Nemrut ölmedi hâlâ yaşıyor!
Bak kendi oduna, her an odun taşıyor.

Putları kıran baltanla yetiş imdâda.
Zira "büyüğü", yangın çıkardı ihfada.

Sendeki teslime gıpta etmişti melek,
İsterse korlar, bir anda olur semek.

Sonra, gittik Şeyh'ül Harrani'ye bu hisle.
Ben bir bendeyim ve vazifemden bahisle,

Dedim: Devletine sığınan, bir muhtâcım.
Değerim yoksa da sahibimindir tacım.

Kalbim Eyyub'tan da füzun, yâre yâredir.
Yâran çeşm-i giryân, dertten pâre pâredir.

Rabbim, âb-ı şifa vermiş ehl-i sabûra,
Hayat üfler mi yürüyen ehl-i kubûra?

"Edeple gelen, lütufla gider makamdan."
Umudum var, himmetin yetişir arkamdan.

Urfa: belde-i ibret, esrar-ı hikmet yurdudur.
Yunus gerisi çerçöp bir kuru tortudur.

Haziran 2016

1 Çeşm-i giryân: Ağlayan göz

Mustafa Hakan Çimen

Van Kalesi Resmine Bakarken

Van Kalesi; şahididir nice dehrin.
Kayadan tarihidir, zamandan nehrin.
Sırdaşdır ezelden, masmavi bahrin.
Kadim bir bekçisidir, bu nârin şehrin.

Güneş, Ereğ'ten verir ilk selamını,
Akşam Süphan'a saklar son kelamını.
Sonra deler sanki semânın damını,
Ve kızıl sulara gömer tamamını.

Bu şiire aşınadır her akşam Kale
O vakit; deniz boyanır, halden hale.
Derin bir sükût, hiçbir ses almaz kâle.
Her yarayı sarar, bu efsunlu hâle.

İşte bir zaman, o Şem-i Taban, burda,
En eski medresesi, Nurlu Horhor'da,
Dîl mazi ile giryân, zâhiren zorda,
Bakmıştı hüznle, yıkık dökük yurda.

Kale o günler bir devrin mezarıydı.
Câmi, kilise; birer taş pazarıydı.
Tüm bu harabat, fitnenin nazarıydı.
Belki hadisat, feleğin azarıydı.

Hani, ayağı kayıp düşerken bile,
O an, "davam!" feryadı gelmişti dile.
Yeniden ateş oldu, sönük kandile,
Ne yapsa da huffaş boş, gayret nafile!

Işıktan bir destanın çıktı filizi.
Vahâ misali, susuz koymadın bizi.
Gündüze çevirdin, kara gecemizi.
Şimdi ümitler yeşerdi, dizi dizi.

Asrın minaresinden gelen sâdâna,
Tâhir, Zübeyr, Feyziler koştı kervana.
Vasiyetin; çiçekler getirin bana,
Bu kabir taşım olan, Kal'a-yı Van'a.

Yunus sen her sabah bakarken bu resme,
Mehcur mabed, hâlen der; umudun kesme.
Ey bâd-ı sabâ, selam götür o isme.
Söyle ki, yetişir artık mahsun esme.

Ekim 2015

Mustafa Hakan Çimen

Vefa

Vefa; gönül bahçesinde, en has çiçektir.
Vefa; yolun âdabında elmas gerçektir.
Vefa; bir dar zamanda, zarar pazarında,
Vefa; dostu gösteren tek hassas ölçektir.

Vefa; ayırmaz kırk yıllık, kırık kaşıktan.
Vefa; misk u amber gibi kokar âşıkta.
Vefa; düşmeyen yaprak, bela rüzgarında
Vefasız farksızdır, zehirli sarmaşıktan.

Vefa; Miraç'tan bile dönen Nebî demek.
Vefa; cefa mevsiminde, bir hasbî demek.
Vefa, taşsız, yazısız, mehcur mezarında,
Vefa; yemyeşil bir selvinin kalbi demek.

Vefa; Yunus, onu bîvefadan öğrendim.
Vefa olmayana misal, o dahi kendim.
Vefa; âteş-i sûzan, irfan nazarında,
Vefa; Hakkın kapısında, kopmaz kemendim.

Mayıs 2015

Mustafa Hakan Çimen

Ya Nice Bilirdin Sen

Dervişân buruk gerek.
Yemeği, koruk gerek.
Çıkmaya doruk gerek.
Ya nice bilirdin sen?

Menzile, asır gerek.
Ayaklar, nasır gerek.
Altı da hasır gerek.
Ya nice bilirdin sen?

Tarike, refik gerek.
Vifaka, tevfik gerek.
Düşmüşe, şefik gerek.
Ya nice bilirdin sen?

Kadere, rıza gerek.
Hataya, ceza gerek.
Gafile, hıza gerek.
Ya nice bilirdin sen?

Pişmeye, ateş gerek.
Nefisle güreş gerek.
Eyyûb'a özdeş gerek
Ya nice bilirdin sen?

Yolumuz, sabır gerek.
Heybemiz, kahır gerek.
Omzumuz, yağır gerek.
Ya nice bilirdin sen?

Yunus'a ahlâk gerek.
Gönülü, parlak gerek.
Gözleri, ıslak gerek.
Ya nice bilirdin sen?

Haziran 2016

Mustafa Hakan Çimen

Yağmur

Yağmur var, kapı hâmuş; camlar damla damla ağlar.
Sokak; ıssız, ıslak, çatılar oluk oluk çağlar.

Yağmur var, nârâ atar rüzgar, uğul uğul eser.
Hüznü resmeder şehir, efkâr; levha levha mahşer.

Yağmur var, ağaç; yeşil sükûn, şebnem şebnem yaprak.
Toprak uyanık, çiçek coşkun, ışıllı ışıllı parlak.

Yağmur; semadan inen huzur, çisil çisil bulut.
Tohum sevinçten çatlar, dokur iplik iplik umut.

Yağmur; açılır perde, melek katre katre nâzır.
Kuşlar seyreder hâli; ürkek, usul usul hazır.

Yağmur, nevhâ-ger değil, belki bahar bahar müjde.
Taşlar bînasip. ondan, sanki hazan hazan mürde.

Yağmur; mücessem rahmet, mühür mühür hikmet.
Yunus, zannetme zahmet, sofraya sofraya nimet.

25 Ocak 2018

- 1.Hâmuş: Susmuş, suskun
- 2.Nevhâ-ger: Mâtemle feryat eden, ölü arkasından ağlayan (kimse)
- 3.Mürde: Ölü
- 4.Mücessem: Cisimleşmiş
- 5.Bînasip: Nasipsiz

Mustafa Hakan Çimen

Yalan Değil Ben De Gördüm

Çıktım bugün Kâf Dağına,
Baktım âlemin hâlına.
Bürünmüş sırdan şaİına,
Hakikati ayân gördüm.

Sular düzden dike akar,
Karga inci, mercan takar,
Körler, binbir resme bakar,
Gündüz fener yakan gördüm.

Ev; duvarsız, kapı kilit,
Aslanları güder bir it,
Köşe başı binbir ifrit,
Âdemleri soran gördüm.

Sırtlanlar üşüşmüş bala,
Tosbağa gider dört nala,
Akıl şaşar iş bu hala,
Âsumanda yılan gördüm.

Sinek kartalı kovalar,
Zift çeker, altın kovalar,
Derdi zehr ile ovalar,
Denizlerde yanan gördüm.

Anayı, yavru doğurur,
Çocuk, babaya buyurur,
Tokları, açlar doyurur,
Sarayları virân gördüm.

Dalda oturmuş bir manda,
Balıklar yüzer samanda,
Böyle acayip zamanda,
Adalet arayan gördüm.

Şehre vardım, bu sekr ile,
Herşey döndü eski hâle.
Dahi şaşkın Yunus bile,
Giryân iken handan gördüm.

Mart 2016

Mustafa Hakan Çimen

Yaş Kırk

Baktım ki ömürden kırk yıl geçmiş.
Hazan esmiş, kuruya kalmışım.
Gönül, cânân değil cânı seçmiş.
Kervan gitmiş, uykuya dalmışım.

Küheylan sanırdım ben kendimi,
Meğer bir toynakta, paslı nalmışım.
Hind kumaşı görür ilken dengimi,
Para etmez, bin yamalı şalmışım.

Gül, sümbül, öz topladım kovana,
Zannettim ki petek petek balmışım.
Her çiçek yüzün döner Rahman'a,
Gözüm kör, dilim dönmez, lâlmışım.

Hakkı aradım gölge dünyada.
Kırık fincanda, yalan falmışım.
Gemim batmış, bir dipsiz hülyada,
Yelkenleri isyana salmışım.

Heybem boş, hep tükenmiş sermayem,
Hazır için yarından çalmışım.
Müflis Yunusdur çarşıda pâyem.
Altın diye bakırdan almışım.

Mustafa Hakan Çimen

Yeğenime Bir Cevap

Ve âleyküm selam, ey şair yeğenim.
Genç yaşında, âteş-i kâlem değenim.

Ezilme sen, her şiir denen nazımdam.
Çıkmış işte bir kelam, gönül sazımdan.

San'attır; renkten, sestem, sözden ve taştan,
Bir manayı inşa etmek, yeni baştan.

Hülyalar daim Kaf Dağında raks eder.
Hakikat mutlaka her sihri naks eder.

Yunus der; Ebubekir yazmaya devam.
Kalp Dağı'na vur âşık, kazmaya devam.

Şubat 2016

Mustafa Hakan Çimen

Yeğenimin Şiirine Bir Rötüş

Seninle yaşadığım hatıramı,
Hâlâ gönlümde saklarım yaramı.

Önüne geç ve son ver sancılara.
Dermanın bilmediğim acılara,

Dertliyi çağırın mecnun sofrası,
Şarkılar; âşıkların hüzün tası.

Yakarış ağıtım, yormasın seni.
Ümit renkli yüreğimin deseni.

Narin ellerinle sarsan kalbimi.
Bu hayalle versem son nefesimi.

Nisan 2016

Mustafa Hakan Çimen

Yeis Yok Ümit Var

Yakup gibi kan damlasa gözümüz,
Eyyub gibi dert kaplasa özümüz,
Meryem gibi hiç kalmasa sözümüz;
Yeis yok iman doludur gönlümüz.
Dönmek yok, ümit yoludur önümüz.

Yusuf gibi kalsa kuyuda kuytu,
Yunus gibi yutsa deryanın hûtu,
Musa gibi yağsa bela bulutu;
Yeis yok, iman doludur gönlümüz.
Dönmek yok, ümit yoludur önümüz.

Âdem gibi, cennetlerden kovulsak,
Tâlut gibi susuzluktan kavrulsak,
Mesih gibi arkamızdan vurulsak;
Yeis yok, iman doludur gönlümüz.
Dönmek yok, ümit yoludur önümüz.

Kimin gibin zindan zindan dolaştın,
Kimin gibin meydan meydan savaştın,
Kimin gibin candan canandan aştın;
Yeis yok, iman doludur gönlümüz.
Dönmek yok, ümit yoludur önümüz.

15 Eylül 2017

Hût: balık

Mustafa Hakan Çimen

Yıllar Muharrem Oldu

Yıllar muharrem oldu, gönüllerde vurgun.
Gülistana hazan düştü, bülbüller yorgun,
Hergün kaç masumu dişler, nice aç kuzgun,
Ya Râb! Bu Kербela'da su aratma bize!

Budandı dalları davanın, gönül kanar.
Meyveler heder oldu, kurdu kuşu konar,
Masumlar var, alev alev hicranla yanar,
Yâ Rab! Ümit kapısını kapatma bize!

Tağut azdı, çekmez bizden kanlı elini,
Gözler gökte, bekler durur, rahmet selini,
Gönül ister, kırsan artık zulmün belini,
Yâ Rab! İntizârı daha uzatma bize!

Kerem sofrasında, bandırıldığın baldan,
Salkım salkım lezzetle tattırdığın daldan,
Mahrum etme Yunusu, eşikteki yaldan,
Yâ Rab! Hizlân acısını yaşatma bize!

Kasım 2014

Mustafa Hakan Çimen

Yine Adanadayım

Yeniden Adana'dayım; başladığım yerde,
Yine aynı dekor, sessizce açıldı perde.

Mevsim bu kez bahar, ben Taşköprü'ye komşuyum,
Yine gönlümde yük, yaralı göçmen kuşuyum.

Bir mermer inci Câmi, minare; nurdan şem'a.
Yine yeşil, turkuaz sular, masmavi sema.

Akdeniz kadar yorgun, Seyhan kadar durgunum
Yine hüznün dolu, tığ-i zulümle vurgunum.

Toroslar'dan bir selam getirse dahi rûzgar.
Yine bu akşam vakti, kalp mahzun, pür efgâr.

Büyük Saat; sanki bir set, önünde zamanın.
Yine turunç kokusu, tesellisi bu ânın.

"Her bitiş bir başlangıçtır" der, ders verir nehir.
Yine gelir döner devir, vakit olmaz te'hir.

Demek ki kemal, uruçta değil nüzuldaymıs.
Yine dîl câha kaymış, hakikati yok saymış.

Çukurova'nın âb-ı hayatı ile sohbet.
Yine can verdi, bu kurumuş toprağa elbet.

Yunusum Allah bes, gerisi lâf-ı güzaftır.
Yine sen Hak'tan iste, affı sana zifaftır.

Nisan 2016

Mustafa Hakan Çimen

Yine Figân Düşmüş

Duydum ki dost gönlüne, yine nâle-i figân düşmüş.
Mazlumun hissesine, yine hâle-i suzân düşmüş.

Zalimin nisabına, yine deng-i küfrân düşmüş.
Kalbinin hesabına, yine reng-i katrân düşmüş.

Dellâl-ı eyvâh oldum, yine merd-i meydân düşmüş.
Bu yıl âh ile doldum, yine derd-i yârân düşmüş..

Îlâhi, ben âcizem, yine nâr-ı püryân düşmüş.
Ağyâr ile tâcizem, yine zâr-ı giryân düşmüş.

Ümit ile beklerken, yine ders-i hüsrân düşmüş.
Vakit tam oldu derken, yine ters-i devrân düşmüş.

Çarh-ı felektir döner, yine kur'â yaman düşmüş.
Yalancının sözü söner, yine Nur'a zindan düşmüş.

Belki lütüfdur bela, yine cebr-i ihsan düşmüş.
Sanki hergün Kербela, yine cevr-i Mervân düşmüş.

Sadık nereye gitse, Hakk'a kurban düşmüş.
Câhil ne kadar ütse, yine halka üryan düşmüş.

Rabbim! Razıyım senden, yine fikr-i isyan düşmüş.
Yunus gafil kefinden, yine zehr-i nisyan düşmüş.

Ocak 2015

Mustafa Hakan Çimen

Yine Hicran mı Olacak

Çekilip Nur-u Hidayet, yine hicran mı olacak?
Yine matem, yine zâri, yine figan mı olacak?
Hasan Feyzi Yüreğil

Ana yavrudan alınıp, yine zindan mı olacak?
Dilhûn gözlerden akan yaş, yine baran mı olacak?
Ya Rab! Bir zalim gürûhun, gönlü handân olsun diye, Yine firkat, yine feryat, yine figân
mı olacak?

Kapanıp o meh-i tâban, semâ giryân mı olacak? Bitmeyen bu şeb-i yeldâ, bî-nûr,
katran mı olacak?
Ya Rab! Muztarız, sıkıştık bir geçit vermez vadiye, Yine tuğyan, yine tufan, yine hizlân
mı olacak?

Ah! Bu gülistan-ı tevhid, bir hâristan mı olacak?
Çekilen çileden sonra, hâk ile yeksân mı olacak?
Ya Rab! Rahmetinden muhtaca, lütfettiğın hediye,
Yine harab, yine tûrâb, yine hazân mı olacak?

Göç var da gidilsin diye, bu yurt viran mı olacak?
Ham haştan ayrılınsın diye, kışta harman mı olacak?
Ya Rab! Ümitvarız âtiye ve hemrâh münadiye,
Yine zarar, yine ziyan, yine hüsrân mı olacak?

Dostlar uçup gitti bir bir, ağyâr yâran mı olacak?
Bu ateş-i âlâmda dîl, hicre mekân mı olacak?
Ya Rab! Kadir-i Mutlak Sen'sin, her şey şart-ı âdiye,
Yine hirkat, yine zari, yine şivan mı olacak?

Ne ağlarsın gâfil, esrar sana âyan mı olacak?
Bir cilve-i kaderdir bu, daha beyan mı olacak?
Ya Rab! Yunus'u da dâhil eyle, duayı Feydiye,
Yine saman, yine yayan, yine nâdân mı olacak?

Mayıs 2015

- 1 Dilhûn: Yüreği kanlı, içi kan ağlayan
- 2 Meh-i tâban: Parlayan ay
- 3 Giryân: ağlayan
- 4 Şeb-i yeldâ: Yılın en uzun gecesi.
- 5 Muztar: Çaresiz kalıp başı sıkılan.
- 6 Hâristan: Çalılık, dikenlik.
- 7 Hemrâh: Yoldaş, yol arkadaşı
- 8 Hirkat: Yanma, ayrılık ateşi
- 9 Nâdân: cahil, haddini bilmez

Mustafa Hakan Çimen

Yine Yeniden Biteriz

“Bitti” denilen yerde, yine yeniden biteriz.
Belâ; esrârdan perde, dest-i esbâbı iteriz.

Ya biz küseriz dünyaya, yahut o küser bize,
Ârif aldanmaz rüyaya, fettan gülse de yüze.

Kader kalemi yazar, beşer kelâmı nafîle,
Her şey öteye ihzâr, onda zimâm-ı kâfile.

Zulme karşı metanet, arşa çıkarır mazlumu,
İşte ilahi hikmet; der ki göreyim kulumu.

Bugün düşmüşsek dara, seyret hayretle zahmeti.
Sanma kapanmaz yara, celbet heybetle rahmeti.

Varsın ağlasın gözüm, herşeyi gören Allah’tır.
Yunus sana son sözüm: zalim daima bedbahttır.

Ocak 2015

- 1.Dest-i esbâb: Sebeplerin eli, sebeplerin görünen yüzü
- 2.Fettan:Gönül çelen, ayartıcı, cilveli (kadın için).
- 3.İhzâr: Hazır duruma getirme, hazır etme, hazırlama.
- 4.Zimam-ı kâfile:Kafilenin sorumluluğu, mükellefiyeti

Mustafa Hakan Çimen

Yürü Yoluna Selam Olsun

Tohum atmış isen yarına,
Umut katmış isen çağrına,
Gülüp geçmiş isen ağrına,
Yürü, yoluna selam olsun.

Açan çiçek isen dalında,
Kaymak olmuş isen balında,
Öten bülbül isen çalında,
Gülü sorana selam olsun.

Yunus, ayna isen güneşe,
Bir su serpmiş isen ateşe,
Bir can vermiş isen kardeşe,
Ölü olana selam olsun.

Kasım 2015

Mustafa Hakan Çimen

Zahire Bakma

Dedim: Dünya öyle daraldı ki sanki kabir,
Bütün kapılar kapanır oldu bize bir bir,
Şimdi şu sürgüleri biri eylesin tâbir.
Dedi: Tedris-i zindandır bu, atana bakma.

Dedim: Yalan dolan ilen yüzler kulp takar,
Zulüm rüzgarı alev, cânı yakar da yakar
Muhannet sözü hançer, kalbe zehr olur akar.
Dedi: Fitne-i şeytandır bu, beyâna bakma.

Dedim: Kış bitmez, ayaz geçmez, ümit çürüdü,
Mervan hükmün sürer ve her yan gece bürüdü,
Kuyular Yusuf doldu, kervan kalkıp yürüdü.
Dedi: "Diyar-ı Kenan'dır bu, satana bakma."

Dedim: Ağır yüküm gönlümü eyledi yağır,
Hiç mi feryâda dönen olmaz, sağıra bağır,
Yanan bağıma bir su, koş da tulumba çağır.
Dedi: "Devran-ı nîhandır bu, âyâna bakma."

Dedim: Hân u mânım şimdi harami yurdu,
Nice bağ u bostan dalında kurudu durdu,
Üstüne üşüştü bak cümle sineği kurdu,
Dedi: "Bahçe-i hazandır bu, talana bakma."

Dedim: Dostlardan her haber, göğsüme bir mızrak,
Heyhat! Yavrusuna hasrettir, binler kır kısrak,
Bir ciğer-sûz mevsim ki harsız ateşten tarak.
Dedi: "Ferman-ı Yezdandır bu, vurana bakma."

Dedim: "Yunus hem kör, hem sağır, hem de divane,
Umrunda değil zahir sönen binlerce hâne,
Herkes kendi âleminde, meshur bigâne,
Dedi: "Hikmet-i zamandır bu, nadâna bakma"

Mustafa Hakan Çimen

Zalime Bir İhtar

Fenâ alıp bekâyı satan nâdan!
Sana dahi kurulan bir pazar var.
Hani, hain ne zaman olmuş handan?
Unutma, ateşten bir azar var.

Bizi diri diri gömsen ne olur!
Kırmak ile tükenmez, hezâr var.
Behey gafil! Dünyadan kim ne bulur?
İşte dizi dizi kabir, mezar var.

Seyrinde akan şu kâinata bak.
Her zerreye âyan, bir nazar var.
Sıra ile herkese altın tabak.
Her lokmanı sayan bir yazar var.

Ey dost! Ağyar ne derse desin.
Hak katında elbet bir inzâr var.
Eğer sadık isen, yanmaktan korkma.
Bil, her İbrahim'e bir gülzâr var.

Yunusum inleme, yakışık almaz.
Zekeriyya misal, bin bir bîzâr var.
Kimsenin yaptığı kimseye kalmaz.
İşte her başı kesen bir hızar var.

27 Ekim 2016

1. Hezar: Bin, pekçok
2. İnzâr: Korkutma, ihtar edip çekindirme, sakındırma.
3. Bîzâr: Bıkmış, usanmış, bezmiş

Mustafa Hakan Çimen

Zindana Vardı Yolumuz

Bir devr-i cevirde, zindana vardı yolumuz.
Sebep; çanağa değil, Hakka kalkan kolumuz.

Kapılar ve kapılar; kalın ağır demirden,
Mevlam dilerse açılır, hem tekmili birden.

Hükmü veren, hakim değildir, kader-i âdil
Gayret nafile, takdiri edemezsin tâdil.

Burada gökyüzü mavisiz, koyu kurşundan.
Ruhlar yörgündür, bu zaman yokuşundan,

Yeşil boyalı camdan, görülen sadece duvar.
Olsun, kim demiş ki, hayalin bir hududu var.

Betondan bir kefene, sarılsa da bedenler.
Bu kabirde dirilir, sonsuzluğa gidenler.

Kahır ekmeğe katık, sabır çorbaya tuzdur.
Sen zanneder misin, cennet o kadar ucuzdur.

Mapus bir körük; paklar suflî kiri ve fikri.
Kurbiyete bir rampa, dilden düşürme zikri.

Hani Üstad der: "Sayım var yazıl ve çizil."
Yunus da der; ölüm var, yarına olma rezil.

8 Eylül 2016

Mustafa Hakan Çimen

Zindanda Gece

Sanma zindanda yatan, uykuyu bulur gecelerde.
Zaman mazlumu yutan, bir kuyu olur gecelerde.

Ne gören var ne duyan, kimseler yoktur gecelerde.
Bari sen kalk ve uyan, hisseler çoktur gecelerde.

Ruhu hicranla yanan, derdini dokur gecelerde.
Gönül dalına konan, kendini okur gecelerde.

Melek dolu asuman, bilene pür nûr gecelerde.
Şeytan kadar da yaman, düşene tennûr gecelerde.

Yıldıza aya baksan, semâ konuşur gecelerde.
Gündüz alevi noksan,şem'â tutuşur gecelerde.

Vakt-i visaldir her ân, âşîğa huzur gecelerde.
Sır içinde sır saran, ışığa mazur gecelerde.

Yalnızlık yağlı urgan, yaraya tuzdur gecelerde.
Isıtmaz hiçbir yorgan, hastaya buzdur gecelerde.

Yunus şeklini alan, tezgâhta çamur gecelerde.
Pişip tadını bulan, dergâhta hamur gecelerde.

Mustafa Hakan Çimen

Zindandaki Bacıma

Zindan-ı hakiki; dünyadır, tendir.
Her zulüm ikbale esarettendir.
Mazlumu affeder daima Yezdân,
Namzete ezâ, biraz âdettendir.

Mâni değildir, zindan hürriyete.
Gerçek hür: kul olan Ulûhiyete.
Esir edemez onu hiçbir mekân,
Ruhu teslim olan ebediyyete.

Sadıkın ömrü, imtihanla geçer,
Derde derman zehri, zindanda içer.
Ayrılır hâm u hâs, cümle tâciran,
Felek, cevâhiri buradan seçer.

Bacım; zindan ne taştır ne de demir.
Yunus der; öteden ilâhi emir.
Bak, İlk giren sen oldun kapısından.
Rütbene erişmez, ne sultan ne mîr.

Nisan 2015

Mustafa Hakan Çimen